

Ardealul Juridic

Revistă de Drept și de Unificare Legislativă,
Doctrină, Jurisprudență, Legislație comparate

Revista apare regulat la 1. și 15. a fiecărei luni afară de lunile de vacanțe Iulie și August (iar în cursul anului excepțional ca număr dublu) când apare odată pe lună

Abonamentul pentru Instituții și Autorități 500 Lei pe 1 an
Advocați 400 Lei pe 1 an
Magistrați 300 Lei pe 1 an
Un număr simplu 20 Lei
Un număr dublu 30 Lei
Un număr vechi 35 Lei

Redacția: Strada Băei Nr. 15. Administrația: Strada Regina Maria Nr. 34 (Radio Reclame România S. A.) unde se primesc abonamente și ori ce cereri de adje. Telefon 630

Colaboratori:

Alexandrescu Traian
Fost Prim-președinte de Tribunal
Avocat din București

Antonescu Mihail
Fost Ministru al Justiției,
Avocat din București.

Bădescu Lazar
Consilier la Curtea de Apel din Cluj

Balașiu Paul
Consilier la Curtea de Apel din Cluj

Bartha Ignat
avocat din Cluj

Boila Romul
Profesor la Universitatea din Cluj

Boldur Vasile
Prim președintele Curții de Apel
din Cernauf

Botez Corneliu
Consilier la Inalta Curte de Casație

Dimitriu Vasile
Profesor la Universitatea din Cluj

Docan P. George
Judecător la Trib. Oradea-Mare

Fabius Ștefan
Avocat din Cluj

Filipescu Constantin
Consilier la Curtea de Apel din Cluj

Hațieganu Emil
Profesor la Universitatea din Cluj

Lazar Aurel
Fost ministru, Avocat Oradea-Mare

Marla Alexandru
Prim președintele Curții de Apel
Timișoara

Mănescu Ion
Președinte de Senat la Curtea de
Apel din Cluj

Mavrodineanu Vladim.
Cons. la Curtea de Apel din Tg.-Mureș

Micșa Pompei
Prim președintele Curții de Apel Cluj

Munteanu Victor
Avocat din Sibiu

Negrea Camil
Profesor la Universitatea din Cluj

Pastia P. Vasile
Judecător la Trib. Cluj

Pop Alexandru
Procuror General pe lângă
Curtea de Apel din Cluj

Popp Romulus
Prim președintele Curții de Apel
Târeul-Mureș

Porușiu Petre
Profesor la Universitatea din Cluj

Praporgescu Ștefan
Prim președintele Trio. Sibiu

Rădu Iorgu
Profesor la Universitatea din Cluj

Ștețcu Emilian
Judecător șef la ocolul Mercurea-
Sibiului

Stăncescu Ștefan
Prim președintele Curții de Apel
Oradea-Mare

Tolciu Ioachim
Avocat din Cluj

Xantopol Constantin
Fost magistrat. Avocat din Cluj

Fondatorii revistei: **Vasile M. Dimitriu, Dr. Ștefan Laday și Dr. Ion T. Cozma**

V. M. Dimitriu cons. la Curtea de Apel din Cluj și **Dr. Șt. Laday** avocat din Cluj, sunt redactorii responsabili ai revistei

SUMARUL:

- De Anul Nou de **Corneliu Botez**
Consilier la Inalta Curte
de Casație
- In anul al cincilea de **T. Alexandrescu**
Fost prim-prezident
de tribunal-avocat din
București.
- Plată în valulă forțe și concordat
forțat. — Două Jurisprudențe ale
Curților de Apel. — **Oradea Mare**
și **Cluj** cu o adnotare de **Dr. I. Tolciu**
avocat din Cluj

- Jurisprudența Stabilită de Inalta
Curte de Casație și Justiție. Com-
plectul pentru Ardeal și Bucovina.
- Informațiuni: Rezultatul în scris al
examenului de capacitate pentru
magistrați.
- Supliment: Legea pentru reglemen-
tarea portului și vânzării armelor
și cea relativă la înaintări.

Bibl. Univ. Cluj.

Nr. 376 1926

Sibiu

II. 180

„ZEUS“

magazin de stofe

Cluj, Str. Reg. Maria 34.
Mare depozit de
postavuri si stofe

Banca Ardeleană

si Cassa de Economii S. A.

Cluj, Piata Unirii No. 32.

Oferim prompt cu prețurile cele mai ieftine glazură
de plumb verde și roșu (în bucăți sau măcinat).

4487

Piatră vântă, Calaică, Acid
sulfuric, Sare de Glauber, Sare
amară, Bisulfid de carbon
(pentru viticultură)

CORVIN

Societate română pt. comerțul și
industr. chimică și de metalurgie

Cluj, Piata Ștefan cel Mare 4. Telefon No. 314.

Mauritziu Bergner

pielărie en gros

Cluj, Strada Regina Maria No. 18

Telefon 3-40

4483

SOCIETATEA „CONTINENTALA“ PENTRU COMERȚUL FIERULUI

Kern & Co.

Reprezentanța
sindicatului de
fier cehoslovac

În depozit: Fier laminat, traverse de fier, table
de fier, tuburi și fitinge.

Adresa telegrafică: Ferrokontinent.
Căsuța postală: No. 20

Cluj, Piața Gării
No. 3, Telef. 9-50

Czink

VĂPSEȘTE, CURĂȚĂ

Cluj, Strada Gen. Poetaș 5

S z e s z á k

fabrică de
trăsuri și
caroserii de
automobile

Cluj, Calea
Reg. Ferd. 90.

Cele mai elegante ghete sa gasesc
cu prețurile cele mai reduse la

Hoffmann

Cluj, Calea Regele Ferdinand No 19

BANCA GENERALĂ A ȚĂRII ROMÂNEȘTI

Capital statutar
150,000.000 lei
Emis și vărsat 60.000.000
rezerve 48,000.000 lei.

Sediul central

București, Str. Lipscași 10.
SUCURSALE: Brăila, Brașov, Cluj, Constanța,
Craiova, Galați, Giurgiu Oradia-Mare, Ploesti, Sepsî-
Sân Georgiu, Turnu-Măgurel Bănci afilate;
Banca Basarabiei Chișinău cu
sucursale în Bălți, Bender, Ismail, Soroca, Cetatea
Albă și Călărași. — Face orice operațiuni debursă

INDUSTRIA SĂRMEI S. A.

Cluj, Calea Victoriei No. 29.

*
Fabrica: Ghiriș-Arieș.

*
Adresa telegrafică Ferrum.

*
Telefon 3-47, 4-40.

CHAÜSSERES

DOHIO

este marca celor mai bune
ghete

Succesorii lui

Samuil Vécsei

m o a r ă s i s t e m a t i c ă

Cluj, Calea Victoriei No. 4.

Eugen Szabó

depozit de
moda pentru
dame

Cluj Calea Regele Ferdinand No. 8.

Telefon 4-79.

Telefon 4-79

Prima Fabrică de Juvaere

Cluj, Calea Regele Ferdinand 19.

Telefon: 2-13.

Adr. Tel. „Juvaere“ Cluj.

Ardealul Juridic

Revistă de Drept și de Unificare Legislativă,
Doctrină, Jurisprudență, Legislație comparate

Revista apare regulat la 1. și 15. a fiecărei luni afară de lunile de vacanțe iulie și August (lar în cursul anului excepțional ca număr dublu) când apare odată pe lună

Abonamentul pentru	Instituții și Autorități	500 Lei pe 1 an
	Advocați	400 Lei pe 1 an
	Magistrați	500 Lei pe 1 an
	Un număr simplu	20 Lei
	Un număr dublu	30 Lei
	Un număr vechiu	35 Lei

Redacția: Strada Băei Nr. 13. Administrația: Strada Regina Maria Nr. 34 (Radio Reclame România S. A.) unde se primesc abonamente și ori ce cereri de adfie. Telefon 630

S U M A R U L :

1. De Anul Nou de *Corneliu Botez*
Consilier la Inalta Curte de Casație
2. In anul al cincilea de *T. Alexandrescu*
Fost prim-prezident de tribunal avocat din București.
3. Plată în valută forte și concordat forțat. — Două Jurisprudențe ale Curților de Apel. — *Oradea Mare și Cluj* cu o adnotare de *Dr. I. Tolciu*
avocat din Cluj
4. Jurisprudența Stabilită de Inalta Curte de Casație și Justiție. Complexul pentru Ardeal și Bucovina.
5. Informațiuni: Rezultatul în scris al examenului de capacitate pentru magistrați.
6. Supliment: Legea pentru reglementarea portului și vânzării armelor și cea relativă la înaintări.

De Noul An.

„Ardealul Juridic“ intră al cincilea an al existenței sale. Intemeierea acestei reviste care constituie un adevărat focar de lumină juridică, e legată de amintirea, încă destul de impresionantă, a descinderii celor d'întâi magistrați din vechiul regat, a celor d'întâi apostoli ai Dreptului, cari au făcut jertfa ca să părăsească scaunele lor de judecători, căminurile și interesele lor locale pentru ca, luând drumul pribegiei, cum îl considerau unii, să pună în serviciul fraților noștri de peste munți tot prinosul cunoștințelor și experienței lor juridice, avântul nou al unor suflete idealiste insuflăte de simțirea celui mai cald patriotism.

Și-au luat curajul și au venit aci.

Au venit aci spre a conlucra solidar la o operă înălțătoare. S'au grăbit astfel, să răspundă la apelul Consiliului Dirigent.

Prima formulă de investire a atribuțiilor lor judecătorești a fost: „*La dispoziția Consiliului Dirigent*“. Deci, la dispoziția patriei, onoare lor!

Misiunea lor a fost, de la început, destul de anevoioasă.

Ei trebuiau să interpreteze și să aplice atâtea legiuri cu care veneau pentru prima oară în contact, cele mai multe străine de concepția și normele legiurilor naționale.

Nevoia unei publicații care să serve de îndrumare în haosul legilor maghiare era viu simțită atât de juriștii vechiului regat, cât și de cei ardeleni.

Și atunci, cum se exprimă articolul-program din fruntea primului număr al revistei „Ardealul Juridic“, sub semnătura unuia din principalii ei inițiatori, *V. M. Dimitriu*, consilier la Curtea de Apel din Cluj, un mănunchiu de magistrați și oameni de drept au hotărât scoaterea acestei publicațiuni „*mânași de interesele superioare de neam și solidari cu sforțările judecătorimii ardeleni.*“

Revista anunța un program variat și interesant. Scopurile urmărite de ea și le-a atins cu o stăruință mai presus de orice laudă.

Foiletând colecția revistei, care a apărut fără șovăire în curgerea celor patru ani, ne isbește bogăția materiilor tratate și problemelor discutate: articole de doctrină în materie civilă, comercială, penală, fiscală etc. și de drept public, semnalarea controverselor mai importante și soluționarea lor judicioasă, studii privitoare la unificarea legislației, examinarea aprofundată a conflictelor de drept dintre legile locale și ale vechiului regat extinse în Ardeal, adnotarea sentințelor instanțelor judecătorești din Ardeal în spețele mai complicate, jurisprudențele Curții de Casație, complectele din Ardeal și Bucovina date în extenso și fără întreruperi, publicarea legilor noi aplicabile în tot cuprinsul Regatului, diverse circulari și instrucțiuni ministeriale etc., toate și-au găsit, pe rând, locul în coloanele acestei reviste, în jurul căreia s'au adunat juriștii cei mai de seamă din Ardeal și mulți și din vechiul regat.

S'a susținut cu drept cuvânt, într'o revistă de an, că întemeetorii Ardealului Juridic au făcut o adevărată operă de educație juridică.

Dicționarul Juridic publicat de V. M. Dimitriu și cunoscutul jurisconsult Laday a fost de un prețios folos pentru juriștii ardeleni, prin tălmăcirea termenilor judiciari imbibăți de prea multe latinisme întrebuițate de ei, prin relevarea expresiunilor greșite, a formațiunilor de cuvinte și construcțiilor greoaie și negramaticale, care nu corespund evoluției firești a limbii naționale; deci redarea frazei corecte și așa putea zice chiar învățarea limbii.

Ardealul Juridic, alături de foile de literatură, a contribuit în chipul acesta, la curățirea și unificarea limbii judiciare care se realizează treptat.

Ardealul care ne-a dat pe un Coșbuc, maestrul desăvârșit al limbii noastre, nu putea să nu primească bucuros și repede această transformare. Iar la înfăptuirea ei, intelectualii ardeleni, prin râvna depusă au corespuns cu prisosință așteptărilor.

Cercetarea problemelor privitoare la unificarea legislației și în special fixarea principiilor, care trebuie să călăuzească pe legiuitorul nou, a format preocuparea serioasă a revistei. De notat articolele lui Laday și magistraților: Dimitriu, Mănescu și Docan prof. Negrea etc.

E necontestat că teritoriile eliberate sunt cărmuite de unele legislații superioare celor ale vechiului regat și unificarea nu se poate face „cu furca”, cum judicios a observat Mănescu; dar iarăși nu e mai puțin adevărat că România nouă nu poate primi legile învinșului. Vechiul Regat posedă și el destule legi excelente, cărora se cuvine a li se da preferință, după cum just a observat și dl profesor Dimitriu prin coloanele acestei reviste.

O concesiune mutuală se impune și în acest spirit conciliant comisiunile instituite pe lângă Ministerul Justiției lucrează la înfăptuirea operii de unificare legislativă. Așa procedează toate popoarele cuminți, care țin ca așezămintele Statului lor să se reazime pe temelii sigure.

Clarificarea acestui punct de deosebită importanță s'a făcut într'un consens unanim, de toți aceia cari au tratat problema în „Ardealul Juridic”.

Trebuie să recunoaștem deci prețioasa contribuție pe care a adus-o „Ardealul Juridic”, pe acest teren.

Dintre lucrările de doctrină sunt de semnalat două remarcabile studii datorite lui

Laday, unul asupra „Cărților Funduare” cari urmează a fi extinse în tot cuprinsul regatului și „Comentariul codului civil austriac”, tradus în limba română și publicat în supliment de „Ardealul Juridic”.

Cu asemenea lucrări, literatura noastră juridică se poate mândri, fiind la înălțimea altor două scrieri apărute în cursul anului 1924: „Tratatul de drept penal și procedura penală” vol. I. de I. Tanoviceanu editat de „Curierul Judiciar”, pentru complectarea căruia Laday a adus o însemnată contribuție, alături de alți eminenți juriști și „Părți alese din dreptul ungar” de Dr. Georgiu Plopu, prezedinte la Curtea de Casație.

Asemenea opere juridice nu pot lipsi din biblioteca oricărui jurist zelos de cultură juridică.

Noul an se înfățișează pentru „Ardealul Juridic” sub cele mai frumoase auspicii.

Legea de organizare judecătorească din 1924 care a unificat dispozițiile privitoare la condițiile de admitere în magistratură și Consiliile de disciplină, alături de legea pentru unificarea Corpului de avocați din 1923, au făcut să dispară demarcațiunile ce existau înăuntrul aceluiași corpuri, consolidându-le pentru îndeplinirea chemării lor care e comună: practica și asigurarea Dreptului.

Gradul de civilizație al unui popor se măsoară după maximum de drept realizat.

Dreptul național a realizat în timpurile din urmă un vădit progres, iar la dezvoltarea lui „Ardealul Juridic” ocupă un loc de întâietate, alături de celelalte publicațiuni surori.

Să trăească!

Corneliu Botez,
Consilier de Înalta Curte
de Casație și Justiție

In anul al Cincilea

Neconținut la datorie, neconținut luptând, *Ardealul Juridic* apare, cu străduința sa de fiecare clipă pentru fixarea și întărirea ideii de Drept, înconjurat de prestigiul și aureola, pe care i le dă începutul celui de-al cincilea an de existență.

Însemnătatea acestei comemorări nu trebuie mărginită numai la existența proprie a revistei.

Cei patru ani de existență, demnă și rodnică, ai acestei publicațiuni, se confundă cu întreaga activitate juridică a Ardealului și cu nerăbdarea înfrigurată, cu care s'a așteptat și se așteaptă încă realizarea desăvârșită a operii de unificare legislativă.

Ardealul Juridic a fost, în tot acest timp, tribuna de la care a răsunat ecoul concepțiilor și nevoilor, reclamante de așezarea Dreptății în frumoasa și de Dumnezeu binecuvântata provincie românească.

Cu un curaj neobosit și cu un sănătos optimism, care sunt o reconfortantă excepție a indiferențismului și spiritului egoist de care e plină vremea noastră, conducătorii revistei au știut să deștepte căldurosul interes, cu care lumea juridică din Ardeal și din Regat, privește această publicație și au reușit să înfăptuiască minunea de a asigura existența ei materială într'un timp, când toate preocupările nu păcătuiesc printr'un exces de idealism.

Aceea ce suntem datori a învedera este, că revista nu s'a mulțumit numai cu o simplă și stearpă inserare a deciziunilor judecătorești.

Rolul său ar fi fost cu desăvârșire șters, dacă ar fi imitat procederea unora dintre revistele de drept, ale căror coloane sunt un azil binevoitor pentru proza unor spețe banale sau pentru articole de doctrină lipsite de interes.

Activitatea sa a fost cu totul metodică.

Spețele oferite publicității au servit într'o măsură ce nu poate fi de nimeni tăgăduită la românizarea limbii de aici, au contribuit la alcătuirea unui vocabular juridic științific și au constituit, în același timp, modele de redactare pentru obținerea unui stil judiciar limpede.

Materialul doctrinar a făcut obiectul unei deosebite preocupări din partea colaboratorilor.

Popularizarea codurilor locale și critica comparată a legislației unificate, alcătuiesc o notabilă și fecundă contribuție la progresul științei Dreptului.

Această muncă a avut repercusiuni fericite nu numai în sfera relativ restrânsă, a lumii juridice.

Inceputul timid și lacunar, până azi, făcut în opera de unificare generală este rezultatul acestor străduințe, pornite din credința, că sistematizarea legislației românești trebuie să vină cât mai repede și, că grație acestei sistematizări se va ajunge, mai ușor și mai sigur, la unitatea de concepție și de suflet, care este cea mai esențială condiție pentru consolidarea statului nostru.

Toate marile procese etnice de coeziune a elementelor răspândite ale unui popor, din cauza vicisitudinilor Istoriei, au fost precedate de lupte date pe terenul intelectual-

lăței în scopul de a pregăti unitatea sufletească.

Nici una din marile frământări și realizări istorice nu dezminț acest adevăr.

Deasupra fricțiunilor zilnice, care despart temporar pe acei care ar trebui să fie perfect uniți, munca modestă în aparență, dar profund bogată în urmări, a acestei publicații pregătește, prin crearea unității de concepție, conștiința unui ideal comun și al unei armonii generale.

Silințele depuse de acești idealisti ai condeiului, care sunt îndrumătorii revistei, constituiesc, tot deodată, și un răspuns convingător dat aceluia, care din spirit de reavoință sau critică excesivă, afirmă, că activitatea noastră în teritoriile alipite nu are nici-o lăture binefăcătoare.

Ce pildă mai înălțătoare de luptă dezinteresată putem găsi, decât această oboseală inițiativă, legată de alătea sacrificii, având de scop pregătirea spiritului colectiv, către idealul acela de justiție, care este cea mai desăvârșită dintre garanțiile de liniște și propășire.

Acei care muncesc pentru făurirea Ideii de Justiție, într'o epocă când ultragiul ei este o dogmă și o voluptate, merită toată dragostea și încrederea datorită unor apostoli.

Pregătirea operei de dreptate este, de sigur, cea mai bună dintre acțiunile cu care un cetățean își plătește tributul ce datorează progresului general și asigură consolidarea țării sale, pe temelii, care să înfrunte furtunile și zguduirile, de care falitatea implacabilă a Istoriei nu scutește nici-un popor, voină, par'că, să-i încerce, pe această cale, vitalitatea în fața adversității și să-și dea seama în ce măsură merită dreptul la viață.

Traian Alexandrescu

*Fost prim președinte de tribunal
Avocat din București.*

JURISPRUDENȚA

România.

Curtea de Apel Oradea-Mare

C. II/136—11/1924:

Plata în coroane cehe și legea 2711 din 3 Iunie 1923. Convenție stabilită prin martor ascultat în apel. Proba inutilă și îndreptățirea plății în lei. Art. 324 C. com. conține norma derogatorie la art. 332 C. com. Locul de predare a mărfii și cel al depunerii prețului; art. 326, 322 al 2 și 324 C. com. Plata „în natură”, „în realitate” sau „alle expresiuni similare”. Căderea „oficiului plăților” și nu „instanțelor judecătorești” de a admite cereri de moratoriu conf. art. 10 al legii 2711, din 3 Iunie 1923.

Audiența dela 13 Noembrie 1924.

Președinția dlui St. Stăncescu Prim-președinte.

In numele legii!

Curtea de Apel Oradea-Mare în procesul intentat de reclamanta S. A. „Banca Union“, firmă înregistrată în Oradea-Mare, reprezentată mai înainte prin avocatul Dr. M. Székely din Sighet, apoi prin avocații Dr. Samuil Groszmann și Dr. Izsó Weimann din Oradea-Mare, contra pârâtului Samuil Farkas domiciliat în Sighetul-Maramureșului, reprezentat mai înainte prin avocatul Dr. Béni Katz din Sighet, apoi prin avocatul Iosif Láncki din Oradea-Mare pentru 32.108 cor. cehe și 10 fil. capital și acc. înaintea Tribunalului Sighetul-Maramureșului și rezolvat acolo prin sentința dată la 3 luna Martie anul 1924 cu Nr. C. 17/1923, în urma apelului înaintat de reclamanta la 22 luna Iulie anul 1924 cu Nr. C. 17/7—1923 și în urma apelului înaintat de pârât la 5 luna August anul 1924 cu Nr. C. 17,8—1923 și în baza desbaterei orale terminată la 13 luna Noemvrie anul 1924 a dat în ziua mai sus arătată următoarea

Sentință:

Curtea de Apel admite apelul reclamantei, reformează în parte sentința primei instanțe și obligă pe pârât să plătească reclamantei 32.108 (treizeci și două mii osutăși opt) coroane cehe capital, dobânda acestuia de 5% și anume după 4966 cor. cehe și 50 fileri dela 13 Septemvrie 1921, după suma de 6664 cor. cehe și 80 fileri dela 14 Septemvrie 1921, după 12.121 coroane cehe și 60 fileri dela 19 Septemvrie 1921, după 1305 cor. cehe dela 17 August 1921, după 895 cor. cehe și 60 fil. dela 19 August 1921, după 4067 cor. cehe și 70 fil. dela 13 Septembrie 1921 și după 2086 cor. cehe și 50 fil. dela 16 Septemvrie 1921;

apoi obligă pe pârât să plătească reclamantei 1000 (unamie) lei cheltueli de apel în termen de 15 zile sub sancțiunea execuției.

Considerente:

Contra sentinței Tribunalului au făcut apel firma reclamantă și pârâtul.

Cererea de apel a reclamantei a fost, ca pârâtul să fie obligat să facă plata în coroane cehe;

iar pârâtul a cerut în apelul său, ca termenul de îndeplinire să fie stabilit potrivit dispozițiilor legii de moratoriu Nr. 2711 din 2 Iunie 1923 și dobânda să fie judecată numai dela data întinerii procesului.

Instanța de apel după desbaterea orală ținută în modul prevăzut în art. 497 Pc. și între limitele prescrise în art. 498 Pc. a hotărât pe baza următoarelor:

Nu este controversă între părți cu privire la împrejurarea de fapt, că pârâtul a comandat la antecesoara firmei reclamante, la firma S. Feldmann din Kolin (Cehoslovacia) mărfurile enumerate în cele 8 facturi, care sunt atașate la procesul verbal dresat despre desbaterea apelatorică și că a preluat mărfurile și a primit facturile sus invocate.

Pe baza conținutului acestor facturi, Curtea stabilește în fapt, că prețurile mărfurilor au fost contate în toate facturile în coroane cehe și că vânzătorul în toate facturile a stipulat, ca prețul de cumpărare

să se plătească la sucursala din Kolin, a Băncii Zivnovstena din Praha, în Kolin (Cehoslovacia), unde are stabilimentul său antecesoara firmei reclamante.

Pârâtul nici nu afirmă, că oarecând ar fi făcut excepțiune la antecesoara firmei pârâte față de cuprinsul facturilor, cu toate că a primit factura succesiv,

și numai la desbaterea apelatorică a cerut ascultarea martorului Moisa Farkas pentru a dovedi, ca părțile au convenit în senzul, ca plata să se facă în România și în lei.

Însă din buna credință presupusă în circulația comercială rezultă, că dacă unul dintre comercianții, cari stau în legătură comercială, trimite altuia factura și altul primind factura nu face nici o obiecțiune, mai târziu nu poate să facă excepțiune, pentrucă prin lăcerea sa a recunoscut exactitatea facturii.

Din aceasta rezultă, că ascultarea martorului Dr. Moisa Farkas ce s'a cerut numai la desbaterea apelatorică, este inutilă, pentrucă față de cuprinsul facturilor neexcepționate nici prin depunerea sa n'ar putea schimba starea de fapt stabilită de Curte, că:

pârâtul a comandat mărfurile din Cehoslovacia, că prețul s'a stipulat în coroane cehe,

și că ca loc al plății s'a stipulat localitatea Kolin din Cehoslovacia, unde este stabilimentul vânzătorului.

Pe lângă această stare de fapt e greșită judecata aceea a tribunalului, că pârâtul ar fi obligat și îndreptățit să facă plata în lei și conform cursului fost în timpul preluării mărfurilor.

La contractele sinalagmatice locul de îndeplinire al fiecărei părți trebuie determinat deosebit; de exemplu la contractul de cumpărare-vânzare deosebit cu privire la predarea mărfii și deosebit cu privire la plata prețului.

Deci atunci, când articolul 324 Cod. com. cu privire la plata datoriei în bani — la care aparține și plata prețului de cumpărare, fiind obligațiunea cumpărătorului și datoria în bani — conține normă derogatoare la art. 322 Cod. com.

Dispozițiunea alin. 2 al art. 322 Cod. com. că actul se execută în locul unde cel obligat are stabiliment comercial în timpul încheerii contractului sau în lipsa stabilimentului, unde are locuința.

Se referă la obligațiunea vânzătorului privitoare la predarea mărfii.

Din aceasta rezultă, că locul de îndeplinire indicat în art. 326 Cod. com. nu e tot acelaș cu locul de îndeplinire prevăzut în alin. 2 al art. 322 Cod. comercial.

Deoarece art. 326 Cod. com. se referă la locul de îndeplinire a datoriei în bani, iar acesta prin art. 324 Cod. com. s'a fixat acolo, unde creditorul în timpul încheerii contractului își avea stabilimentul comercial sau în lipsa acestuia, locuința.

Deci în lipsa stipulațiunei contrare, locul de îndeplinire atât în ce privește predarea mărfii, cât și în ce privește plata prețului de cumpărare este la vânzător.

În speță pe baza acelu conținut al facturilor, că vânzătorul a trimis mărfurile din Kolin cu posta pe riscul și pericolul pârâtului, e fapt, că locul de îndeplinire și în ce privește predarea mărfurilor a fost Kolin.

Deci pe lângă aceea interpretare a legii, că

locul de îndeplinire indicat în art. 326 Cod. com. ar fi acelaș cu locul de îndeplinire prevăzut în alin. 2 al art. 322 Cod. com.

În speșă și în acel caz locul de îndeplinire în ce privește plata prețului ar fi Kolin, unde este stabilimentul comercial al vânzătorului.

Iar deoarece Kolin este în Cehoslovacia, unde moneda stipulată, adică cor. cehă e în circulație.

Pârâtul în senzul alin. 1 al art. 326 Cod. com. prețul de cumpărare stipulat în cor. cehe e obligat să-l plătească în coroane cehe.

Dar abstragând și dela acestea, în senzul alin. 2 al art. 326 Cod. com. și atunci când la locul îndeplinirii nu este în circulație moneda stipulată, plata trebuie să se facă în moneda stipulată, dacă plata s'a stipulat în oarecare monedă determinată cu cuvintele: „în natură“, sau „în realitate“, sau „*prin alle expresiuni similare*“.

Din această dispozițiune *interpretativă* a legii, în special din cuvintele: „sau prin alte expresiuni similare“ rezultă, că cu privire la moneda prețului e decisivă voința părților contractante și dacă se poate arăta, că voința părților a fost aceea, că plata să se facă în moneda stipulată, atunci debitorul e îndatorit să facă plata în moneda respectivă.

Iar în cazul dat, pârâtul a comandat marfa și a primit marfa cu condițiune, că plata o va face în cor. cehe.

Luând în considerare și faptul apreciat mai sus din alt punct de vedere, că vânzătorul a stipulat expres stabilimentul său propriu din Cehoslovacia, ca loc de îndeplinire atât cu privire la predarea mărfii, cât și ca loc de plată.

E fără îndoială, că voința părților a fost aceea, că cumpărătorul e obligat a plăti prețul în coroane cehe.

Fără de acestea primirea punctului de vedere al pârâtului ar avea rezultatul, că vânzătorul care a vândut mărfurile sale pentru prețul de 32.108 cor. cehe și pretențiunea căruia a devenit scadență deja în anul 1921, ar primi numai 5000—6000 cor. cehe.

Iar aceasta concușiune ar fi în contradicție cu buna credință recerută în viața comercială.

Ar contrazice normei de drept, principiul căreia este acela, că partea în întârziere trebuie să suporte consecințele tardivității sale injuste.

Ar fi în contradicție și cu interesul economic al Statului Român, pentru că ar ataca credința pusă în industrie, comerț și credit.

În consecință sentința Tribunalului a trebuit reformată în parte și astfel că pârâtul să facă plata în coroane cehe.

Iar partea sentinței Tribunalului atacată prin apelul pârâtului, Curtea a aprobat-o.

Pentru că aceea cerere de apel a pârâtului, ca dobânda să fie judecată numai dela intentarea acțiunii, e nefondată, deoarece conform conținutului facturilor prețul mărfurilor urmează să fie plătit „prompt“, adică imediat după primirea mărfurilor, deci a fost scadent atunci, iar în senzul art. 282 Cod. com. creditorul poate a pretinde dobândă dela ziua scadenței.

Și pentru că aceea plângere a pârâtului că termenul de îndeplinire nu s'a stabilit potrivit dispozițiilor legii de moratoriu No. 2711 din 3 Iunie 1923, e nefondată, deoarece în senzul art. 10 al legii Oficiului Plăților și nu instanța judecătorească, are atribuțiunea de a admite cereri de moratoriu.

Dispozițiunea referitoare la cheltuielile de apel se bazează pe art. 508 Pc.

Oradea-Mare, la 13 Noiembrie 1924.

Ștefan Stănescu m. p. primpreședinte, Iosif Hasz m. p. și Constantin N. Ciurea m. p. consilieri.

Această hotărâre a fost pronunțată de instanță în prezența reprezentanților părților la 13 Nov. 1924.

Curtea de Apel Cluj

Nr. C. 3455/142—1924.

Concordatul forțat în afară de faliment și legea privitoare la termenul de grație în obligațiile în monedă forto. Cine are a hotărâ felul plății în astfel de obligații comerciale. Considerații cu privire la dănuirea Concordatului forțat.

În numele legii!

Luându-se în cercetare recursurile făcute de firma „Spezialfabrik für Explosionsmotore G. Adam“ domiciliată în Friedrichsdorf—Ostrau reprezentată prin avocatul Dr. Daniel Erdélyi din Cluj contra deciziunilor Nr. 520/138 139—1923 din 9 Septembrie și 5 Noiembrie 1914 a Tribunalului Sibiu date în cauza de concordat forțat în afară de faliment a firmei „Schieb“ fabrică de mașini s. p. a. domiciliată în Sibiu, reprezentată prin avocatul Dr. Gheroghe Măcelar din Sibiu pentru acordarea unui termen de plată, recursuri introduse în ziua de 11 Noiembrie 1924 sub Nr. Cef. 520 140—1923 și în ziua de 19 Noiembrie 1924 sub Nr. Cef. 520/141—1923, Curtea, deliberând în ședință restrânsă, a dat astăzi, 5 Decembrie 1924 următoarea

Deciziune:

Schimbă deciziunea Tribunalului, respinge cererea firmei debitoare Ferri agricole, fosta Schieb, fabrică de mașini din Sibiu pentru acordarea unui termen de plată, precum și cererea pentru suspendarea creanței ordonate cu decisul cof. 520/36—1924 și obligă pe firma debitoare ca să plătească firmei Spezialfabrik für „Explosionsmotore“ G. Adam 1650 (unamieșasesuteșzeci) spese de recurs, în termen de 8 zile și sub sancțiunea execuției.

Motive:

Firma Schieb fabrică de mașini, soc. pe acții din Sibiu, debitoare, a cerut deschiderea procedurii de concordat forțat în afară de faliment între dânsa și creditorii săi, ceea ce Tribunalul Sibiu cu deciziunea Nr. Cof. 520—1923 a și ordonat. În decursul procedurii firma Spezialfabrik für „Explosionsmotore“ G. Adam din Friedrichsdorf—Ostrau (Cehoslovacia) a anunțat pretențiunea de 35.150.63 cor. cehoslovace, din care sumă debitoarea a recunoscut 34.842.66 cor. cehosl.

Tribunalul cu deciziunea dată la 14 Iunie 1923 a aprobat concordatul forțat în afară de faliment intervenit între debitoare și creditorii adică și între Spezialfabrik für Explosionsmotore G. Adam, prin care firma debitoare s'a obligat, ca în termen de un an socotit dela ridicarea la valoare de drept a deciziunii de aprobare a concordatului, va plăti 70% din pretenziunile de capital recunoscute atât de dânsa, precum și stabilite în mod jurevalid de către instanța judecătorească, fără dobânzi și cheltuieli de proces precum și fără orice alte accesorii, iar creditorii renunțând la pretenziunile lor de capital întrecătoare

peste 70%, au declarat, că prin 70% a pretenziunilor de capital, vor fi în întregime satisfăcuți cu privire la pretenziunile lor.

Deciziunea tribunalului, care a aprobat concordatul forțat s'a ridicat la valoare de drept la data de 16 Iunie 1923, deci debitoarea trebuia să satisfacă îndatoririi sale luate în concordat până la data de 16 Iunie 1924.

După ce firma debitoare, față de firma creditoare Spezialfabrik für „Explosionsmotore“ G. Adam în termenul fixat nu și-a satisfăcut obligațiunea, la cererea și în favorul acestei creditoare, Tribunalul cu deciziunea Nr. Cof. 520/136—1923 a ordonat în contra firmei Ferroagricolă, fostă „Schiebb“ fabrică de mașini agricole s. p. a. execuția de îndestulare până la concurența sumei de 24.389/86 cor. escl. capital.

După aceasta Tribunalul la cererea firmei debitoare în baza legii publicate la 14 Mai 1923 privitoare la acordarea unui termen de grație în obligațiunile contractate în monedă de valută superioară leului prelungită prin legea din 14. Decembrie 1923, 19 Martie 1924, 2 Iulie 1924 și 9 Octombrie 1924 cu privire la plata pretenziunii de 24.389/86 coroane cehoslovace a firmei creditoare „Spezialfabrik für Explosionsmotore“ G. Adam cu dec. Cof. 520/138—1923 a acordat debitoarei firma un termen de plată până la 24 Sept. 1924, iar cu deciziunea Cof. 520/139—1923 alt termen de plată până la 16 Dec. 1924 și totodată având în vedere, că firma debitoare, garanția statorită de către Tribunal în suma de 141.461 cor. 18 fileri a consemnat-o în depozit, a suspendat și execuția de îndestulare ordonată cu deciziunea Cof. 520/136—923.

Având în vedere, că firma debitoare prin încheierea concordatului forțat, în urma iertării unei părți din pretenziunile de capital, a spuselor de proces și de altă natură precum și a accesoriilor deja a beneficiat de un avantaj mare și de așa natură, care e mult superior celui asigurat prin legea privitoare la acordarea unui termen de grație în obligațiunile în monedă cu valută superioară leului.

Considerând, că firma debitoare a încheiat concordatul după intrarea în vigoare a suscitetei legi deci în cunoștința, că ea se bucură de un privilegiu bazat de lege în cea ce privește termenul de plată și cu toate acesta s'a obligat, că va plăti în termen de an dela ridicarea la valoare de drept a deciziunii de aprobare a concordatului, pretenziunile tuturor creditorilor și în sfârșit având în vedere, că în cazul când debitoarei față de firma „Spezialfabrik“ für Explosionsmotore G. Adam cu privire la pretenziunea acestei creditoare i-s'ar acorda un termen de plată peste cel statorit în concordatul forțat, aceasta creditoare ar ajunge față de ceilalți creditori în situație mai desavantajată, ori conform principiilor de drept ce izvoresc din §. 49 și al 3 al §. 55 din Ord. M. E. 4070—1915 esceptând pe creditorii, cari dispun de un drept de escontențare special, toți ceilalți creditori trebuie să se bucure de tratament egal fără ca unii creditori să se bucure de favoruri speciale „(par conditio creditorum)”, pentru aceste motive Curtea de Apel este de părerea că în privința pretenziunilor, ce formează obiectul concordatului forțat în afară de faliment normele de drept din legea privitoare, la acordarea unui termen de grație în obligațiunile în monedă superioară leului, nu sunt

aplicabile, pentru care schimbarea deciziunii tribunalului, cererea debitoarei privitent la acordarea unui termen de plată și suspendarea procedurii de execuție a trebuit respinsă.

Recursurile obținând câștig de cauză, debitoarea firmă a trebuit condamnată în suportarna cheltuielilor acelera.

Cluj, la 5 Decembrie 1924. Președinte (ss). Victor Popp. Votant (ss) Dr. Kerner. Raportor (ss) Alex. Balaș. Grețier (ss) Dr. Tămaș.

Adnotare. Din motivarea Curții reiasă, că legea privitoare la acordarea termenului de grație în obligațiunile în monedă forte ar fi în contradicție cu ordonanța despre concordatul forțat în afară de faliment și Curtea stabilește ca principiu că „în privința pretenziunilor, ce formează obiectul concordatului forțat în afară de faliment normele de drept din legea privitoare la acordarea unui termen de grație în obligațiunile în monedă superioară leului *nu sunt aplicabile*“. Pe cât de original și curajos este principiul enunțat de Curte, pe atât de ingenioasă este și motivarea. Privită însă chestiunea din punctul de vedere al legilor în vigoare, noi credem totuși, că deciziunea Curții nu este bine întemeiată, ci ține mai mult de domeniul legiuirii viitoare.

Chestiunile cari se pun sunt: 1. Dacă debitorul poate să beneficieze deodată atât de favorurile concordatului forțat cât și de privilegiile legii privitoare la termenul de grație în obligațiunile în monedă forte? 2. Dacă privilegiul termenului de grație este în contradicție cu principiul egalului tratament al creditorilor (par credito creditorum) în concordatul forțat? și dacă există aceasta contradicție, se impune mai departe întrebarea, care din acestea două legi trebuie să cedeze?

Noi credem hotărât, că nu este ceva imposibil, ca debitorul să se bucure de avantajile mai multor legi deodată, când aceste legi sunt categorice și nu esclud contrarul. De beneficiile pozitive stabilite de lege nu poate fi privat cel împărțit de acele beneficii fără dispoziție legală expresă. Legea privitoare la acordarea termenelor de grație din 14 Mai 1923 spune: „In obligațiunile *de orice fel* contractate în monedă cu valută superioară leului în momentul acordării termenului, judecătorul apreciind solvabilitatea sau în caz de îndoială, fixând garanțiile debitorului, va putea acorda un termen de plată care să nu treacă de 3 luni de zile“. Este incontestabil, că obligațiunea debitorului stabilită în concordatul forțat aprobat de instanța în drept este egală cu oricare altă obligațiune cuprinsă într'un act executoriu (sentință, decizie, obligație notarială etc.), prin urmare intră în obligațiunile „de orice fel“ vizate de legea termenului de grație. A enunța, că față de obligațiunea cuprinsă în concordatul forțat nu se poate beneficia de termenul de grație, înseamnă a investi obligațiunile acestea cu mai mare putere decât au celelalte obligațiuni execu-

torii, ceace este absurd. Dispoziția legii termenului de grație este generală și categorică pentru toate obligațiunile, fără să facă excepțiuni sau distincțiuni și acolo unde legea nu distinge nici judecătorul nu poate face distincțiuni.

Faptul, că debitorul prin încheierea concordatului forțat în urma iertării unei părți din creanța etc. a beneficiat de un avantaj superior celui asigurat prin legea privitoare la acordarea unui termen de grație, nu împiedecă pe debitor de a beneficia și de privilegiile acestei din urmă legi, cu atât mai vârtos, fiindcă avantajii concordatului forțat sunt de *altă natură*, pe când legea termenului de grație nu acordă decât o păsuire temporară „de grație”.

Faptul, că la încheierea concordatului forțat legea privitoare la acordarea termenului de grație era în vigoare și părțile au încheiat concordatul forțat în cunoștința privilegiilor stabilite în aceasta lege, este fără importanță în speța Curții, deoarece termenul de grație se poate cere pe cel mult trei luni, pe când în concordat s'a stipulat un termen de un an. Deci avantajul concordatului este mult mai mare decât acela din legea termenului de grație. Altcum s'ar prezenta chestiunea, dacă de exemplu termenul de grație ar putea fi de peste un an și debitorul ar fi acceptat în concordat un termen mai scurt, în care caz s'ar presupune că debitorul a renunțat la avantajii mai mari din legea în vigoare la încheierea concordatului.

Singura deosebire ce pare a exista este cea între principiul „par conditio creditorum” și termenul de grație, „creditorul cu creanța în valută forte ajungând astfel într'o situație mai desavantajoașă față de ceilalți creditori părtași la concordatul forțat”. Ori aceasta deosebire este numai aparentă, fiindcă principiul tratamentului egal al creditorilor concordatori privește exclusiv structura și natura instituției de concordat forțat, pe când dispoziția privitoare la termenul de grație cade în afară de cadrele normelor cari cîrmesc concordatul forțat, și privește exclusiv pe creditorii cu creanțele în monetă forte. Ori esența și scopul legii privitoare la acordarea termenului de grație este tocmai privilegiul acordat debitorului în obligațiunile în monetă forte și în deosebire față de ceilalți creditori cu creanțe în valută națională. Baza legii al termenului de grație este deci acordarea unui privilegiu *in plus*. Dacă aceasta este *coliziune*, apoi coliziunea aceasta este *voită* de legiuitor și fiind statuată posterior legii de concordat forțat, *lex posterior derogat priori*. Legea termenului de grație și dispune în alin. 4: „Orice dispozițiuni contrarii din legile civile și comerciale sunt și rămân abrogate”. Dacă deci principiul „par conditio creditorum” aplicabil în concordatul forțat este în contradicție cu privilegiul termenului de grație, acel principiu este neaplicabil în raport cu creditorii creanțe-

lor în valută forte. Cu un cuvânt *principiul concordatului forțat este acela care trebuie să cedeze față de dispoziția posteroară din legea termenului de grație și nu invers*.

În rezumat noi credem, că *de lege lata* legea privitoare la acordarea unui termen de grație în obligațiunile în monetă superioară leului este aplicabilă și în privința acelor creanțe cari formează obiectul concordatului forțat în afară de faliment. Admitem punctul de vedere al Curții de apel numai *de lege ferenda*. În vederea legiferării viitoare, care dorim să nu întârzie prea mult, susținem, că hotărârea Curții purcede din înalt sentiment de echitate și din adâncă pricepere pentru marile interese ale statului român.

Procedura debitorului, care, după ce a conștrâns cu ajutorul concordatului forțat pe creditorii săi să-i facă însemnate concesiuni și să se scape astfel de o parte a obligațiunilor sale, mai recurge și la avantajii altei legi, pentru a mai câștiga păsuire peste cea din concordatul forțat, este jignitoare pentru sentimentul de dreptate și echitate. Este evidentă tendința debitorului de a eluda cu tofelul de mijloace pe creditorii săi. Tendința aceasta a debitorului renitent este cu atât mai condamabilă, fiindcă atât instituția concordatului forțat, cât și legea termenului de grație au fost dictate de necesități excepționale, ca abateri dela normele generale de drept civil și comercial, pe deoparte cu scopul de a protegi pe debitorul ajuns în pericol de dezastru economic, pe dealtă parte, ca măsuri de apărarea economiei naționale. Nu este deci îngăduit debitorilor de a abuza de unele norme cari au fost create în favorul lor cu prețul lezării ordinii normale de drept. Aceste norme de protejire având caracter excepțional, debitorii trebuie să uzeze de ele numai în cazuri de supremă necesitate și cu maximă moderațiune. Suntem siguri că Curtea în afară de acestea considerațiuni de echitate a mai avut în vedere și faptul, că atât ordonanța concordatului forțat cât și legea termenului de grație sunt menite să zdruncine creditul nostru public, cea dintâi îndeosebi creditul intern și a doua creditul nostru extern, și a crezut de bine, ca printr'o interpretare conformă cu interesele generale ale țării să atenueze efectul dezastruos al legilor din chestiune.

Era de *datoria* legiuitorului român de a prevedea în legea termenului de grație o dispoziție, conform căreia în *finiturile unde este în vigoare instituția concordatului forțat să nu se acorde termenul de grație paralel cu avantajii concordatului forțat*. Ar fi fost o dispoziție cuminte și conformă cu interesele economice ale țării. Legiuitorul român însă nu a cunoscut amănuntele concordatului forțat în afară de faliment și astfel nu a prevăzut posibilitatea cuntruării atâtor privilegii dăunătoare creditului financiar al statului român.

Curtea a crezut de bine de a întregi prin o

interpretare echitabilă cece a omis legiuitorul, chiar și cu prețul lezării dispozițiilor clare ale legii. Însă este oare admisibil și recomandabil ca justiția să jertfească principiul legalității de dragul considerațiilor de echitate? Noi credem, că nu! Legea, fie bună fie rea, trebuie aplicată câtă vreme este în vigoare. Trebuie însă să se caute pe alle căi, ca legea defectuoasă și dăunătoare intereselor generale să fie adusă în concordanță cu necesitățile reale ale vieții economice, cari determină și simțământul de echitate.

În această ordine de idei noi suntem de părere că de ordonanța concordatului forțat în afară de faliment, așa cum se aplică numai în o parte a țării, este dăunătoare intereselor generale românești și *trebuie abrogată*, rămânând în vigoare dispozițiile legii de faliment privitoare la concordatul forțat *în lăuntrul falimentului*, urmând ca cu ocaziunea unificării legii de faliment, procedura de faliment să se simplifice și să se facă mai puțin costisitoare. Comercianții din Ardeal au început să abuzeze de instituția concordatului forțat în afară de faliment cu scopul de a se îmbogăți în detrimentul creditului public intern și extern. Toate sancțiunile ordonanței menite să previe aceste abuzuri se pot eluda în practică fără mare greutate. Tendința de eludare și există la majoritatea debitorilor și este alimentată de stările noastre încă neconsolidate și de morala scăzută în viața comercială, unde în epoca de după război cinstea bunului comerciant a fost înlocuită în mare parte cu spiritul de speculă ilicită. — Statul nostru în starea actuală de refacere în lipsă de organizație potrivită nu este în stare de a aplica nici legea speculei, care a fost creiată în vederea primenirii lor comerciale, cu atât mai puțin este în măsură de a putea aplica cu succes toate sancțiunile penale prevăzute de ordonanța concordatului forțat.

Comerciantul, care și-a început activitatea în atmosfera tulbură postbelică, poate prea ușor să-și întocmească cărțile sale comerciale în așa fel, ca o bună parte a veniturilor să le canalizeze în alte direcții, având intențiunea ascunsă și mai dinainte concepută, de a recurge la un moment dat la procedura de concordat forțat. Astfel debitorii rafinați se scapă cu ajutorul acestei ordonanțe de 40—70% a obligațiilor lor bănești păgubind instituturile financiare și contribuind astfel la scumpirea creditului public, căci instituturile băgubile vor căuta să se despăgubească urcând dobânzile. Față de aceste manopere a debitorilor speculanți legea falimentului prezintă mai multe și mai reale garanții prin caracterul ei *infamant* și prin *sancțiunile penale*, cari sunt mult mai grave decât acelea din ordonanța concordatului forțat, apoi prin sancțiunile de ordin civil cuprinse în dreptul de a ataca actele debitorului.

Debitorul se va feri de falimentul în care nu câștigă nimica (fiindcă nu i-se iartă nimica), dar poate

pierde tot! Și dacă în decursul procedurii de faliment reiasă absolută bunacredință și nevinovăție (eventual după cercetările instanțelor penale), mai este timp și pentru concordatul forțat, care este de multe ori îndreptățit, bunăoară în cazuri de forță majoră: incendiu, război etc. Până acum instituția concordatului forțat a adus însemnate daune îndeosebi instituturilor financiare românești din vechiul regat, cari și-au pierdut 65—70% din capitalul plasat în întreprinderile comerciale din părțile ardelenene (vezi cazul Băncii gen. a Țării rom.). Este clar, că statul român nu poate să mai tolereze această situație. Mai aminlim, că principiul conform căruia majoritatea creditorilor poate sili pe micii creditori să renunțe la o parte a creanțelor lor, nici nu este democratic.

În practică de regulă debitorii cari cer concordat forțat, mai înainte își asigură votul marilor creditori prin acordarea de avantagii speciale, și astfel principiul „par conditio creditorum“ devine iluzoriu. Convențiile secrete de acest soi, oprite de ordonanță, nu se pot înlătura ușor fiindcă legea pedepsește atât pe creditor cât și pe debitor, (Ca și mituirea în codul penal ard.) menținerea lor în secretește deci în interesul ambelor părți.

Statistica ce arată o creștere continuă a acestor transacții forțate: în anul 1921 s'au cerut în Cluj 4 concordate forțate, în 1922 s'au cerut șase, iar în anul 1924 s'au cerut 26! Pericolul economic semnalat mai sus este deci tot mai amenințător. Sperăm prin urmare, că cei în drept se vor ocupa de chestiunea aceasta și Consiliul de miniștri în baza articolului 7 din legea V. din 1916 ard. va hotărâ cât mai curând asupra soartei Concordatului forțat în afară de faliment.

Dr. Ioachim Tolciu.

JURISPRUDENȚA STABILITĂ DE

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE Complectul pentru Ardeal și Bucovina

Secțiunea III Bucovina

Fabrică de spirt. Recurs în contencios. Stabilirea puterii de producție a fabricii de spirt. Capacitatea ei de producție. Instalațiuni noi. Refuzul de autorizație a Ministerului de finanțe de a se fabrica o cantitate mai mare de spirt de cât cea produsă în anul precedent. Recurs nefondat. (Decizia 375—924).

Contrabandă vamală. Contrabandă de manufactură. Elementele tentativei de contrabandă Art. 92 din legea vămilor. Inceput de execuțiune. Conștientizarea agenților vamali. Denunțul acestora. Raportul cu infracțiunea. Susținerere frauduloasă de la plata taxelor. Forța probantă a procesului verbal. (Decizia No 402—924).

SECȚIUNEA III BUCOVINA

Decizia No. 575—924

La 25 Februarie a. c. s'a luat în cercetare recursul făcut de Firma S. Rudich, fabrică de bere, rafinărie de spirt, fabrică de rom și licheiuri, în contra Deciziunii Ministerului de Finanțe (nu se arată data și numărul), în baza căreia s'a dat ordinul No. 6282 din 15 Octombrie 1923 a Directoratului General de Finanțe din Cernăuși, prin care s'a ob-

ligat fabrica recurentă să nu producă o cantitate mai mare de spirit decât cea produsă în anul 1921—1922.

S'a prezentat recurenta prin D-I avocat Micescu cu procură, iar Ministerul de Finanțe prin D-I avocat Olulescu.

S'a ascultat raportul făcut în cauză.

D-I avocat Micescu dezvoltă motivele de recurs, cere admiterea și depune 2 ecle, unul al Inspectoratului Industrial Cernăuși 2674 din 3 Decembrie 1923 și unul al Societății pe acțiuni Skodawerke din 8 Decembrie 1923 No. 22—2313—2059.

Reprezentantul Ministerului combate motivele de recurs și dezvoltă că legile austriace prevăzând contingentarea, Ministerul era îndreptățit să refuze cererea firmei recurente din 17 Decembrie 1922; că producția din anul 1921—1922 a fost de 375 vagoane pentru 50 fabrici din Bucovina și Firma Rudich cerând dreptul de azi se recunoaște o putere de producție de 75 vagoane, aceasta înseamnă, că ar avea a 5 a parte din totalul producției de spirit. Mai departe arată, că în luna Decembrie 1922 firma recurentă a produs o cantitate mai mare, decât în alte luni, fabricațiunea a fost însă forțată, pentru ca să demonstreze o putere de producție mai mare. Aceasta însă s'a făcut în dauna fabricii, căci în locul fermentației de 72 ore s'a lucrat cu o fermentație de numai 48 ore. De altfel luna Decembrie 1922 nici nu cade în anul de producție 1921—1922. Cere respingerea recursului.

Reprezentantul Ministerului de Finanțe depune un raport al Inspectoratului Financiar Cernăuși Nr. 65 din 23 Februarie 1924.

Se mai depun două registre cu declarațiunile de fabricare de spirit a firmei recurente.

Având nevoie de delibere și fiind orele înaintate, Curtea, amână pronunțarea la 29 Februarie a. c. când, Curtea deliberând, asupra recursului.

Recurente de azi a cerut la 17 Decembrie 1922 autorizarea, să introducă în fabrica sa de spirit mașinele și aparatele necesare pentru a mări capacitatea ei de producție, spre a o pune în concordanța cu capacitatea rafinării. — Firma recurentă a înființat adică în anul 1918 o rafinărie pentru spirit, având în vedere trebuințele fabricilor de spirit din Bucovina. — Cum încă chiar și micii fabricanți de spirit au început a înființa rafinării proprii pentru uzul lor, rafinaria firmei recurente nu rentează, așa că pentru acest motiv este nevoie, spune recurenta, ca ea să și mărească capacitatea de producție pentru a procura spirit brut suficient pentru rafinaria ei.

Ministerul de Finanțe prin ordinul Nr. 264611 din 24 Februarie 1923 a autorizat, ca fabrica de spirit M. Rudich să introducă instalațiunile cerute, cu condițiunea însă, ca puterea de fabricație să nu se majoreze cu nimic mai mult decât a fost în anul financiar 1921—1922. Permisivitatea se va da numai după ce fabrica va depune o declarațiune prin care să-și ia obligația că și va menține puterea de producție din anul 1921—1922.

Firma recurenta la 12 Iulie 1923 a și dat această declarațiune, că nu va mări puterea de producție din anul 1921—1922, înțelegând prin aceasta, cum se spune în declarație, cantitatea de spirit ce fabrica putea să producă în anul 1921—1922.

La 22 Octombrie 1923 i s'a comunicat firmei recurente în baza unei dispozițiuni a Ministerului de

Finanțe ordinul Directorului General de finanțe Cernăuși Nr. 6232 din 15 Octombrie 1923, că nu are drept să fabrice o cantitate mai mare de spirit decât cea produsă în anul 1921—1922.

Acest ordin al Directoratului de Finanțe Cernăuși, este în contradicție, spune recurenta, alături cu Ordinul Ministerului de Finanțe Nr. 265611, cât și cu declarațiunea firmei recurente din 12 Iulie 1923, căci prin această declarație firma recurenta și a luat obligațiunea de a menține aceași putere de producție ca în anul 1921—1922, nu însă de a nu fabrica o mai mare cantitate de spirit decât cel fabricant în anul 1921—1922. Aceste două lucruri sunt deosebite unul de altul. Fabrica a putut produce cu instalațiunile vechi o mai mare cantitate, decât a produs de fapt. Aceasta rezultă și din faptul că în luna Decembrie 1922 fabrica a produs 60141 Hl. de spirit, așa că puterea de producție a fabricii a fost de cel puțin 75 vagoane spirit pe an.

Afară de asta nu există nici o lege, care ar opri sporirea producției de spirit, o astfel de lege procedându-se de abia de către Ministerul de Finanțe.

Firma recurenta cere deci, că dispozițiunea Ministerului de Finanțe, în baza căreia Directorul General de Finanțe a dat ordinul Nr. 6232 din 15 Octombrie 1923, să fie declarată ilegală și să se dispună desființarea ei.

Recursul nu este întemeiat.

Firma recurentă însă și admite, că a luat asupra sa obligațiunea de a nu spori puterea de producție a anului financiar 1921—1922. Or nu există nici criteriu pentru a stabili cu siguranță puterea de producție a fabricii în anul 1921—1922, decât cantitatea care de fapt a fost produsă în acel an. Nu importă că firma recurentă în Decembrie 1922 a reușit să producă mai mult, decât producea în alte luni. A fost o producție excepțională, care s'a putut efectua numai grație împrejurării, că firma recurentă în luna Decembrie 1922 a lucrat nerațional și în preț, după cum se constată din actele depuse, așa că aceasta nu poate să servească drept bază pentru stabilirea puterii normale de producție.

Nici certificatul eliberat de către „Skodawerke in Pilsen“, nici cel eliberat de către inspectorul Industrial nu probează capacitatea de producție a fabricii, în aceste certificate spunându-se numai în termeni generali, că capacitatea era de 32 hl. pe zi, fără a motive, așa că ele nu pot să fie luate în seamă.

Singură cantitatea, care de fapt a fost produsă în anul 1921/1922, poate să servească ca bază sigură pentru stabilirea puterii de producție a fabricii, aceasta cu atât mai mult, că firma recurentă nu arată oarecari considerațiuni, pentru cari ar fi produs în anul 1921/1922 mai puțin decât era capacitatea de producție a fabricii.

Dar mai este ceva. Firma recurentă însă și a arătat în cererea sa din 27 Decembrie 1922, că voeste să introducă instalațiuni noi, pentru a spori capacitatea de producție a fabricii, ca să corespundă capacității rafinării, de vreme ce rafinaria, înființată cu mari cheltuieli, astăzi n'ar rentea.

Astfel fiind recursul este neîntemeiat.

Pentru acest motive Curtea în numele legii respinge recursul.

Data și citată în ședință publică azi 29 Februarie 1924,

Decizia No. 402-924.

Dosar No. 3562-925.

S'a luat în cercelare recursul făcut de Procuratura de finanțe în numele Ministerului de Finanțe în contra sentinței Tribunalului Cernăuți No. 580/25 din 23 Noembrie 1923 în proces cu Taube Falkmann, firma Mischeles și fiu, Hermann Agatzstein, David Seinfeld, I. Grumberg și H. Wender pentru contrabandă vamală.

S'a prezentat din partea Ministerului de Finanțe dl avocat E. Rădulescu, iar din partea intimajilor dl avocat Dongorozi.

S'a ascultat raportul făcut în cauză de dl Consilier Dr. Al. Nicolau.

Dl avocat Rădulescu dezvoltă motivele de recurs și cere admiterea recursului, iar dl avocat Dongorozi combatte aceste motive și cere respingerea recursului.

Curtea deliberând, având în vedere sentința Tribunalului Cernăuți No. 580/II-1923 prin care s'au admis apelurile făcute de: Taube Falkmann, firma Mischeles și fiu, Hermann Agatzstein, David Seinfeld, I. Grumberg și H. Wender comercianți din Cernăuți, contra deciziei direcțiunii generale a vămilor No. 149.145 din Octombrie 20 anul 1923 aprobativă a procesului verbal No. 4651 din 14 Septembrie 1923, prin care susnumiții au fost condamnați la o amendă de 372.563 lei și la plata taxelor vamale pentru faptul de tentativă de contrabandă încercată la punctul vamal Găgore Ghica Vodă, conform art. 1923 a legii generale a vămilor, constând în ceea ce au căutat prin coruperea și mituirea funcționarilor vamali, să introducă în țară un cutăr cu marfă de manufactură fără a plăti taxele legale aferente, contrabanda neputând fi săvârșită în rezultatul final din cauza denunțului făcut de funcționarul vamal, pe care ei voiau a mitui și deci a descoperirii faptului la timp, împiedicându-se astfel sustragerea dela plata taxelor.

Având în vedere că Tribunalul Cernăuți în anularea procesului verbal de contrabandă, s'a bazat pe considerațiunea că un asemenea fapt nu constituie o tentativă de contrabandă de oarece, zice Tribunalul în speță, funcționarul neprimind paralele pentru sine fără a le depune urmând să se achite de datoria pentru care a fost mituit nu există aici decât o tentativă de mituire a unui funcționar dar nici cum tentativă de contrabandă, iar ca chestiune de fapt, mai deoacă instanța de fond, nu s'ar consista vre'un raport direct, vre'un mandat între H. Wender mituitorul și ceilalți apelanți, cănsul fiind un terțiu necunoscut.

Având în vedere că Ministerul de Finanțe, respectiv procuratura de finanțe din Cernăuți, invocă ca motiv de recurs, reaua calificarea a faptului și violarea legii vămilor, întrucât există, în cazul de față, o tentativă de contrabandă bine caracterizată.

Având în vedere că chestiunea care urmează a fi examinată de această instanță, este aceea de a se ști, dacă din punct de vedere juridic, există tentativă de contrabandă, atunci când marfa suspectă aflându-se în biroul vamal și fiind nedeclarată, s'a oferit de către cel însărcinat cu taxarea mărfii, pentru a nu se face declarațiune legală exactă conform caracterului și naturii mărfii, sustrăgându-se astfel în mod fraudulos dela plata taxelor vamale, la care acea marfă era supusă, putând-o astfel intro-

duce în țară în mod ilegal și ilicit.

Considerând, că prin art. 92 din legea vamală se pedepsește tentativa sau încercarea în această materie, făcută, fie în scopul de a nu se plăti drepturile cuvenite fiscului, sau de a se încălca o prohibițiune, fie numai spre a se înlăura îndeplinirea unei formalități.

Având în vedere că elementul ilegal constitutiv și indispensabil al tentativei unei infracțiuni îl formează începutul de execuție al acelei infracțiuni, care s'ar fi curmat din împrejurări independente de voința autorului; adică manifestarea sau exteriorizarea intenției sau rezoluțiunii autorului, de a comite infracțiunea, prin acte materiale care să constituie un început de execuție al acelei infracțiuni; Că ceea ce caracterizează actele de execuție, d'ordinul de acte de preparație, este faptul că, prin cele din urmă se tinde direct și imediat la îndeplinirea infracțiunii astfel cum a definit legea, pe când din contra, actele preparatorii nu au o relațiune necesară, nici chiar directă cu un delict terminal. Aceste din urmă acte, deși fiind la săvârșirea delictului, sunt încă departate de delict, îl anunță, dar nu îl realizează, pe cât timp actele de execuție sunt acelea care consistă în executarea delictului chiar, adică acele acte care contribuie în mod direct, real și efectiv la îndeplinirea infracțiunii fiind adecuate acestora.

Considerând că constituie o tentativă faptul de a corupe sau insista pentru coruperea unui funcționar relativ la atribuțiunile sale legale oferindu-i sau remițându-i sume de bani, tocmai în intențiunea, scopul și destinațiunea de a face pe acesta a nu-și îndeplini îndatoririle sale legale, putând astfel, cum-părătorul reuși a reacționa ilicit; adică sustrăgându-se în mod fraudulos dela plata taxelor;

Căci, în ed. văr, atunci când o persoană mituitor pe un funcționar vamal competent, chemat, tocmai prin misiunea sa, se constată îndeplinirea din partea persoanei mituitoare a obligațiilor impuse de lege cu ocaziunea importului unei mărfii dându-i caracter de autenticitate, intenția și voința părții mituitoare de a săvârși infracțiunea este bine materializată și exteriorizată prin acte de execuție, în raport direct și efectiv cu contrabanda ce urmărește a comite, iar nu prin simple acte preparatorii, fără nici o legătură, căci prin modul său de a procedea mituitorul căuta tocmai să evite descoperirea acelei contrabanda ce tinde a consuma, sustrăgându-se în modul acesta fraudulos dela plata taxelor legale datorite Statului. Or deși este adevărat că, în speță, faptul de a nu plăti taxele vamale nu a reușit și deci rezultatul urmărit de infractor nu și-a produs rezultatul dorit și vizat de dânsul, aceasta însă s'a întâmplat din cauze independente de voința sa, anume din împrejurarea că denunțarea faptului a avut loc îndată către șefii săi ierarhici din partea funcționarului în persoana cărui se exercitase mituirea. În că, dacă ipotetic am presupune că funcționarul vamal ar fi păstrat tăcerea, acceptând de a fi mituit, marfa eșia din vamă îndemnă, adică fără plata taxelor legale ce se datorau și deci contrabanda ar fi fost astfel săvârșită, iar nu numai încercată, cum este în speță; astfel că, îndeosebi, actul comis de mituitor nu se poate zice, cum s'a pretins, că or fi un simplu act preparator, preliminar, indirect și fără nici un raport efectiv și adecuat cu infracțiunea (contrabanda) ce voia a săvârși; așa dar, este evi-

dent, juridicește că faptul mituitorului constituie un act de execuție care duce la realizarea contrabandei.

Având în vedere că s'a stabilit în fapt, de instanța de fond, mituirea de către reprezentantul Casei Comerciale Micles et filii Cernăuși a funcțiunii însărcinat cu constatarea îndeplinirii formalităților vamale; adevărat a comiterii din partea prepusului Casei Micles a unor acte efective și reale, fiind imediat și direct la executarea infracțiunii vamale, prin înlăturarea frauduloasă a obligațiilor legale și sustragerea ilicită de la plata taxelor; că însă, această infracțiune nu a fost realizată grație unei circumstanțe fortuite și anume aceea că agentul vamal a denunțat pe făptuitor;

Prin urmare, în condițiile expuse mai sus, fapta săvârșită de ințeles, prin intermediul lui H. Wender, constituind o tentativă de contrabandă și ca atare ne fiind bine și juridic calificată de instanța de fond, motivul de recurs este fondat urmând a fi admis;

Având în vedere, în ce privește chestiunea inexistenței raportului între mituitorul H. Wender și ceilalți apelanți, că se constată din însuși recunoșterea Casei Micles că dănsul, H. Wender, fusese însărcinat cu vămurea și ridicarea mărfii — obiect al contrabandei — în afară de aceasta, în speță, fiind vorba de o contrabandă, forța probantă și valoarea legală a procesului verbal constatator rămânând întregă ne putând fi combătută de cât prin înscrierea în fals, potrivit dispozițiilor art. 215 Legea Vamală.

Pentru aceste motive Curtea în numele legii, admite recursul, desființând sentința No. Bc. IV. 580—23 din 23 Noiembrie 1923 a Tribunalului Cernăuși și trimite cauza aceluiaș Tribunal spre o nouă dezbateră și judecată.

Data și citită în ședință publică azi 5 Martie 1924.

INFORMAȚIUNI

Examenul de Capacitate pentru magistrați

Conform art. 79. și urm. din legea de organizare judecătorească la 1 Decembrie curent au început examenul de capacitate pentru magistrați în orașele București, Cluj, Iași și Cernăuși. În ce privește înțelegerea acestor examene la București și Cluj suntem în posesiunea următoarelor informațiuni pozitive:

București: Comisiunea este alcătuită din dnil:

P. Hagiolopol, prim-președ. Curtea de Apel, Ilfov, președinte.
Ion Papp, președinte la Curtea de Apel, Cluj
G. Bagdad, consilier la Curtea de Apel, Ilfov
Iulian Teodorescu, profesor la Universitatea, București
Al. Cerban, prof. la Universitatea, București

membrii.

Din 321 candidați înscriși s'au prezentat la examen 247, care au fost împărșiți în cinci serii. S'a isprăvit abia cu examenul în scris la prima serie de 47 candidați, dintre cari au reușit următorii 25 în ordine alfabetică:

1. Antonini Mircea	14. Marinescu Gh.
2. Antoniad Nicolae	15. Mihalescu Sf. Ștefan
3. Anastasescu N. Ion	16. Nicolaescu Octavian
4. Boeru Teodor	17. Potârcă N. Const.
5. Bărăscu N. Vasile	18. Pulopulo Dim.
6. Bobeș G. Mircea	19. Răzvanu Gh. Ion
7. Cerban Al. Gh.	20. Radvan T. Ion
8. Duma N. C.	21. Radulescu Demostene
9. Drăgănescu Paul	22. Stroe A. Ion
10. Demetrescu A. Vasile	23. Ștefănescu Leonie
11. Ionescu I. Const.	24. Udrea P. Arlon
12. Minculescu Al.	25. Vioreșcu N. Const.
13. Manglurea St.	

Cluj. Comisiunea este alcătuită din dnil:

Pompei Micșa, prim-președ. Curtea de Apel, Cluj, președinte.

Vasile Dimitriu, profesor la Universitatea din Cluj
Camil Negrea, prof. la Universitatea din Cluj
Traian Pop, prof. la Universitatea din Cluj
C. Piarsare, prof. la Universitatea, București

membrii.

Din 95 candidați înscriși, s'au prezentat la examen 71, care au fost împărșiți în două serii. S'a isprăvit cu examenul înscris pentru ambele serii. Au fost respinși 15, reușind următorii 56 în ordine alfabetică:

1. Aidulean B. Nic.	29. Miclea Silviu
2. Anastasescu C. Marius	30. Moisil Octavian
3. Bălăcescu D. Diru	31. Moldovan Sebin
4. Bodor Iosif	32. Pană Const.
5. Bogdan Filimon	33. Pană E. Ion
6. Botez Dumitru	34. Pănoiu P. Petre
7. Constantinescu G. A.	35. Papadopol I. Ion
8. Constantinescu G. P.	36. Paraschivescu V. Victor
9. Coza Vasile	37. Pastia Const.
10. Creangă I.	38. Pastia Vasile
11. Curelea I. Gh.	39. Pop Visarion
12. Danielescu Aurel	40. Pop Ioan
13. Dimitriu G. Gheorghe	41. Popescu I. Ion
14. Dimitriu M. C. Const.	42. Popescu D. Ion
15. Driscu Gheorghe	43. Popisliu Ion
16. Faurescu I. Toma	44. Răbagia Victor
17. Filipescu Ricard	45. Răcoță Ovidiu
18. Ghiorghiu D. Ion	46. Sărăgea Zemfir
19. Ghelle Ion	47. Severinescu I. Ion
20. Grefiens Al. Gh.	48. Simoncea Emil
21. Grigoriu M.	49. Son Al. Const. nlin
22. Horga Vasile	50. Stamatiade Vasile
23. Hovanyi Iosif	51. Stroia Dumitru
24. Iluzun Dumitru	52. Vărnăv Gheorghe
25. Ionescu Grigore	53. Vasváry Alexandru
26. Lungulescu N. Ilie	54. Vasiliu Th. Ioan
27. Marath Iosif	55. Vulpescu Constantin
28. Merișor M. Const.	56. Vulpe E. Const.

Approape totalitatea candidaților ce s'au prezentat la acest examen sunt magistrați în funcțiune și puțin notari de senat din Ardeal.

Examenul oral începe la Cluj imediat după vacanța Crăciunului, iar cei înscriși cu serii la II, III, IV și V va continua în București cu începere de la 30 Ianuarie 1925.

Este aproape sigur că legea va fi interpretată în sensul că în luna Mai viitor se va ține un nou examen de capacitate la care vor avea drept să se prezinte din nou, candidații respinși acum deoarece acest nou examen se ține în termen de un an de la promulgarea legii. (Art. 86, 93).

Iată subiectele probelor scrise propuse candidaților din ambele serii care s'au prezentat la Cluj.

Seria I. Proba teoretică. *Condițunea resolutorie tacită în contractele civile și comerciale (drept comparat).*

Proba practică. *Se va redacta sentință cu motivare în următoarea speță:*

Ion Taran, directorul unui orfelinat din Transilvania trafea cu afecțiunea pe Gabriela Todescu, orfană de 15 ani, clevă în institut, care făcea și serviciul în biroul său administrativ din interiorul orfelinatului.

Directorul, după ce a dobândit încrederea fetiței, la 15 Mai 1924 a abuzat (coabitat) de ea. Aceasta a repetat-o între 1 Iunie—10 August 1924 încă în alte trei ocazii.

Apoi la 10 Septembrie și-a adus și un prieten al său, care abuzând și el de fetiță, a înfocat-o cu o boală venetică. Fetița în disperare s'a sinucis.

Seria II. Proba teoretică: *Dovoluștinea succesorală abintestat în lipsa descendenților după dreptul civil român și cel local.*

Proba practică: *Se va redacta sentință cu motivare asupra următoarei spețe:*

Gheorghe Boar trage din Cluj în 1 Iulie 1924 o poliță în valoare de 10.000 lei cu scadența la 1 Octombrie a. e. în beneficiul lui Aristide Ciolan asupra lui Stan Bolovan din București, Str. Domnească No. 51, care o accepta.

Aristide Ciolan girează polița lui Dan Crainic; iar acesta lui Vlad Bravul. La scadență polița nefiind plătită, ultimul posesor o prezintă spre a fi protestată. Din actul de protest nu rezultă însă că s'a făcut somațiune de plată acceptantului.

Vlad Bravul exercită recursul cumulativ contra tuturor obligatilor, care se împotrivesc la plată.

Decizia No. 402-924.

Dosar No. 3562-923.

S'a luat în cercelare recursul făcut de Procuratura de finanțe în numele Ministerului de Finanțe în contra sentinței Tribunalului Cernăuți No. 580/23 din 23 Noembrie 1923 în proces cu Taube Falkmann, firma Mischeles și fiu, Hermann Agatzstein, David Seinfeld, I. Grinberg și H. Wender pentru contrabandă vamală.

S'a prezentat din partea Ministerului de Finanțe dl avocat E. Rădulescu, iar din partea intimajilor dl avocat Dongorozi.

S'a ascultat raportul făcut în cauză de dl Consilier Dr. Al. Nicolau.

Dl avocat Rădulescu dezvoltă motivele de recurs și cere admiterea recursului, iar dl avocat Dongorozi combatte aceste motive și cere respingerea recursului.

Curtea deliberând, având în vedere sentința Tribunalului Cernăuți No. 580/II-1923 prin care s'au admis apelurile făcute de: Taube Falkmann, firma Mischeles și fiu, Hermann Agatzstein, David Seinfeld, I. Grinberg și H. Wender comercianți din Cernăuți, contra deciziei direcțiunii generale a vămilor No. 149.145 din Octombrie 20 anul 1923 aprobativă a procesului verbal No. 4651 din 14 Septembrie 1923, prin care susnumiții au fost condamnați la o amendă de 372.563 lei și la plata taxelor vamale pentru faptul de tentativă de contrabandă încercată la punctul vamal Găgore Ghica Vodă, conform art. 1923 a legii generale a vămilor, constând în ceea ce au căutat prin conștinerea și mituirea funcționarilor vamali, să introducă în țară un cufăr cu marfă de manufactură fără a plăti taxele legale aferente, contrabanda neputând fi săvârșită în rezultatul final din cauza denunțului făcut de funcționarul vamal, pe care ei voiau a mitui și deci a descoperirii faptului la timp, împedându-se astfel sustragerea dela plata taxelor.

Având în vedere că Tribunalul Cernăuți în anularea procesului verbal de contrabandă, s'a bazat pe considerațiunea că un asemenea fapt nu constituie o tentativă de contrabandă de oarece, zice Tribunalul în speță, funcționarul neprimind paralele pentru sine fără a le depune urmând să se achite de datoria pentru care a fost mituit nu există aici decât o tentativă de mituire a unui funcționar dar nici cum tentativă de contrabandă, iar ca chestiune de fapt, mai adogă instanța de fond, nu s'ar constata vre'un raport direct, vre'un mandat între H. Wender mituitorul și ceilalți apelanți, dânsul fiind un terțiu necunoscut.

Având în vedere că Ministerul de Finanțe, respectiv procuratura de finanțe din Cernăuți, invocă ca motiv de recurs, reaua calificarea a faptului și violarea legii vămilor, întrucât există, în cazul de față, o tentativă de contrabandă bine caracterizată.

Având în vedere că chestiunea care urmează a fi examinată de această instanță, este aceea de a se ști, dacă din punct de vedere juridic, există tentativă de contrabandă, atunci când marfa suspectă aflându-se în biroul vamal și fiind nedeclarată, s'a oferit de către cel însărcinat cu taxarea mărfii, pentru a nu se face declarațiune legală exactă conform caracterului și naturii mărfii, sustrăgându-se astfel în mod fraudulos dela plata taxelor vamale, la care acea marfă era supusă, putând-o astfel intro-

duce în țară în mod ilegal și ilicit.

Considerând, că prin art. 92 din legea vamală se pedepsește tentativa sau încercarea în această materie, făcută, fie în scopul de a nu se plăti drepturile cuvenite fiscoi, sau de a se încălca o prohibițiune, fie nu ai spre a se înlăura îndeplinirea unei formalități.

Având în vedere că elementul ilegal constitutiv și indispensabil al tentativei unei infracțiuni îl formează începutul de execuție al acelei infracțiuni, care s'ar fi curmat din împrejurări independente de voința autorului; adică manifestarea sau exteriorizarea intenției sau rezoluțiunii autorului, de a comite infracțiunea, prin acte materiale care să constituie un început de execuție al acelei infracțiuni; Că ceea ce caracterizează actele de execuție, d'osbindu-le de actele de preparație, este faptul că, prin cele din urmă se ține direct și imediat la îndeplinirea infracțiunii astfel cum a definit legea, pe când din contra, actele preparatorii nu au o relațiune necesară, nici chiar directă cu un delict terminat. Aceste din urmă acte, deși fiind la săvârșirea delictului, sunt încă departate de delict, îl anunță, dar nu îl realizează, pe cât timp actele de execuție sunt acelea care consistă în executarea delictului chiar, adică acele acte care contribuie în mod direct, real și efectiv la îndeplinirea infracțiunii fiind adecuate acestora.

Considerând că constituie o tentativă faptul de a conștinere sau insista pentru conștinerea unui funcționar relativ la atribuțiunile sale legale oferindu-i sau remițându-i sume de bani, tocmai în intențiunea, scopul și destinațiunea de a face pe acesta a nu-și îndeplini îndatoririle sale legale, putând astfel, cum-părătorul reuși a reacționa ilicit; adică susțregându-se în mod fraudulos dela plata taxelor;

Căci, în ed. văr, atunci când o persoană mituiește pe un funcționar vamal competent, chemat, tocmai prin misiunea sa, se constată îndeplinirea din partea persoanei mituitoare a obligațiilor impuse de lege cu ocaziunea importului unei mărfii dându-i caracter de autenticitate, intenția și voința părții mituitoare de a săvârși infracțiunea este bine materializată și exteriorizată prin acte de execuție, în raport direct și efectiv cu contrabanda ce urmărește a comite, iar nu prin simple acte preparatorii, fără nici o legătură, căci prin modul său de a procedea mituitorul căuta tocmai să evite descoperirea acelei contrabande ce ține de a consuma, sustrăgându-se în modul acesta fraudulos dela plata taxelor legale datorite Statului. Or deși este adevărat că, în speță, faptul de a nu plăti taxele vamale nu a reușit și deci rezultatul urmărit de infractor nu s'a produs rezultatul dorit și vizat de dânsul, aceasta însă s'a întâmplat din cauze independente de voința sa, anume din împrejurarea că denunțarea faptului a avut loc îndată către șefii ierarhici din partea funcționarului în persoana cărui se exercitase mituirea. În că, dacă ipotetic am presupune că funcționarul vamal ar fi păstrat tăcerea, acceptând de a fi mituit, marfa este din vamă îndemnată, adică fără plata taxelor legale ce se datorau și deci contrabanda ar fi fost astfel săvârșită, iar nu numai încercată, cum este în speță; astfel că, îndeosebi, actul comis de mituitorul nu se poate zice, cum s'a pretins, că ar fi un simplu act preparator, preliminar, indirect și fără nici un raport efectiv și adecuat cu infracțiunea (contrabanda) ce voia să săvârșă; așa dar, este evi-

dent, juridicește că faptul mituitorului constituie un act de execuție care duce la realizarea contrabandei.

Având în vedere că s'a stabilit în fapt, de instanța de fond, mituirea de către reprezentantul Casei Comerciale Mises et fil Cernăuși a funcțiunii însărcinat cu constatarea îndeplinirii formalităților vamale; adevărat a comiteri din partea prepusului Casei Mises a unor acte efective și reale, tinzând imediat și direct la executarea infracțiunii vamale, prin înlăturarea frauduloasă a obligațiilor legale și sustragerea ilicită de la plata taxelor; că însă, această infracțiune nu a fost realizată grație unei circumstanțe fortuite și anume aceea că agentul vamal a denunțat pe făptuitor;

Prin urmare, în condițiile expuse mai sus, fapta săvârșită de ințeles, prin intermediul lui H. Wender, constituind o tentativă de contrabandă și ca atare ne fiind bine și juridic calificată de instanța de fond, motivul de recurs este fondat urmând a fi admis;

Având în vedere, în ce privește chestiunea existenței raportului între mituitorul H. Wender și ceilalți apelanți, că se constată din însuși recunoșterea Casei Mises că dânsul, H. Wender, fusese însărcinat cu vămurea și ridicarea mărfii — obiect al contrabandei — în afară de aceasta, în speță, fiind vorba de o contrabandă, forța probantă și valoarea legală a procesului verbal constatator rămâne întregă ne putându fi combătută de cât prin înscrierea în fals, potrivit dispozițiilor art. 215 Legea Vamală.

Pentru aceste motive Curtea în numele Legii, admite recursul, desființând sentința No. Bc. IV. 580—23 din 23 Noiembrie 1923 a Tribunalului Cernăuși și trimite cauza aceluiaș Tribunal spre o nouă dezbateră și judecată.

Dată și citită în ședință publică azi 5 Martie 1924.

INFORMAȚIUNI

Examenul de Capacitate pentru magistrați

Conform art. 79. și urm. din legea de organizare judecătorească la 1 Decembrie curent au început examenele de capacitate pentru magistrați în orașele *București, Cluj, Iași și Cernăuși*. În ce privește înțelegerea acestor examene la București și Cluj suntem în posesiunea următoarelor informațiuni pozitive:

București: Comisiunea este alcătuită din d-nii:

P. Haglopol, prim-președ. Curtea de Apel, Ilfov, președinte.
Ion Papp, președinte la Curtea de Apel, Cluj
G. Bagdad, consilier la Curtea de Apel, Ilfov
Iulian Teodorescu, profesor la Universitatea, București
Al. Cerban, prof. la Universitatea, București

membrii.

Din 321 candidați înscriși s'au prezentat la examen 247, care au fost împărțiți în cinci serii. S'a isprăvit abia cu examenul în scris la prima serie de 47 candidați, dintre cari au reușit următorii 25 în ordine alfabetică:

1. Antonini Mircea	14. Marinescu Gh.
2. Antoniad Nicolae	15. Mihăilescu Sf. Ștefan
3. Anastasescu N. Ion	16. Nicolăescu Octavian
4. Boeru Teodor	17. Potârcă N. Const.
5. Bărăscu N. Vasile	18. Pușopulo Dim.
6. Bobeș G. Mircea	19. Răznovanu Gh. Ion
7. Cerban Al. Gh.	20. Radvan T. Ion
8. Duma N. C.	21. Radulescu Demostene
9. Drăgănescu Paul	22. Stroe A. Ion
10. Demetrescu A. Vasile	23. Ștefănescu Leonte
11. Ionescu I. Const.	24. Udrea P. Arion
12. Minculescu Al.	25. Vioreșcu N. Const.
13. Măngurea St.	

Cluj. Comisiunea este alcătuită din d-nii:

Pompei Micșă, prim-președ. Curtea de Apel, Cluj, președinte.

Vasile Dimitriu, profesor la Universitatea din Cluj

Camil Negrea, prof. la Universitatea din Cluj

Traian Pop, prof. la Universitatea din Cluj

C. Plasara, prof. la Universitatea, București

membrii.

Din 95 candidați înscriși, s'au prezentat la examen 74, care au fost împărțiți în două serii. S'a isprăvit cu examenul înscriș pentru ambele serii. Au fost respinși 15, reușind următorii 56 în ordine alfabetică:

1. Aldulean B. Nic.	29. Miclea Silviu
2. Anastasescu C. Marius	30. Măsis Octavian
3. Bălăcescu D. Dru	31. Moldovan Sabîn
4. Bodor Iosif	32. Pană Const.
5. Bogdan Filimon	33. Pană E. Ion
6. Bolez Dumitru	34. Pănoiu P. Petre
7. Constantiniescu G. A.	35. Papadopol I. Ion
8. Constantiniescu G. P.	36. Paraschivescu V. Victor
9. Coza Vasile	37. Pastia Const.
10. Creangă I.	38. Pastia Vasile
11. Curelea I. Gh.	39. Pop Visarion
12. Dăntulescu Aurel	40. Pope Ioan
13. Dimitriu G. Gheorghe	41. Popescu I. Ion
14. Dimitriu M. C. Const.	42. Popescu D. Ion
15. Driscu Gheorghe	43. Popășiu Ion
16. Faurescu I. Toma	44. Răbagla Victor
17. Filipescu Ricard	45. Răcăță Ovidiu
18. Ghiorghiu D. Ion	46. Sărațeanu Zăfir
19. Ghelle Ion	47. Severineanu I. Ion
20. Greffens Al. Gh.	48. Simona Emil
21. Grigoriu M.	49. Son Al. Const. nă
22. Horga Vasile	50. Stamatiade Vasile
23. Hovanyi Iosif	51. Stroia Dumitru
24. Huzun Dumitru	52. Vărnay Gheorghe
25. Ionescu Grigore	53. Vasváry Alexandru
26. Lungulescu N. Ilie	54. Vasiliu Th. Ioan
27. Marath Iosif	55. Vulpescu Constantin
28. Merișor M. Const.	56. Vulpe E. Const.

Aproape totalitatea candidaților ce s'au prezentat la acest examen sunt magistrați în funcțiune și puțin notari de senat din Ardeal.

Examenul oral începe la Cluj imediat după vacanța Crăciunului, iar cei înscriși cu serii la II, III, IV și V va continua în București cu începere de la 30 Ianuarie 1925.

Este aproape sigur că legea va fi interpretată în sensul că în luna Mai viitor se va ține un nou examen de capacitate la care vor avea drept să se prezinte din nou, candidații respinși acum deoarece acest nou examen se ține în termen de un an de la promulgarea legii. (Art. 86, 95).

Iată subiectele probelor scrise propuse candidaților din ambele serii care s'au prezentat la Cluj.

Seria I. Proba teoretică. *Condițiunea resolutorie tăcută în contractele civile și comerciale (drept comparat).*

Proba practică. *Se va redacta sentință cu motivare în următoarea speță:*

Ion Țaran, directorul unui orfelinat din Transilvania tratu cu afecțiunea po Gabriela Todescu, orfană de 15 ani, elevă în institut, care făcea și serviciul în biroul său administrativ din interiorul orfelinatului.

Directorul, după ce a dobândit încrederea fetiței, la 15 Mai 1924 a abuzat (coabitat) de ea. Aceasta a repetat-o între 1 Iunie—10 August 1924 încă în alte trei ocazii.

Apoi la 10 Septembrie și-a adus și un proten al său, care abuzând și el de fetiță, a înfecțat-o cu o boală venerică. Fetița în disperare s'a sinucis.

Seria II. Proba teoretică: *Devoluțiunea succesorală ab intestat în lipsa descendenților după dreptul civil român și cel local.*

Proba practică: *Se va redacta sentință cu motivare asupra următoarei spețe:*

Gheorghe Boar trage din Cluj în 1 Iulie 1924 o poliță în valoare de 10.000 lei cu scadența la 1 Octombrie a. e. în beneficiul lui Aristide Ciolan asupra lui Stan Bolovan din București, Str. Domnească No. 51, care o accepta.

Aristide Ciolan girează polița lui Dan Crăntic; iar acesta lui Vlad Bravul. La scadență polița nefiind plătită, ultimul posesor o prezintă spre a fi protestată. Din actul de protest nu rezultă însă că s'a făcut somațiune de plată acceptantului.

Vlad Bravul exercită recursul cumulativ contra tuturor coobligatilor, care se împotrivesc la plată.

Decizia No. 402—921.

Dosar No. 3562—923.

S'a luat în cercelare recursul făcut de Procuratura de finanțe în numele Ministerului de Finanțe în contra sentinței Tribunalului Cernăuți No. 580/23 din 23 Noembrie 1923 în proces cu Taube Falkmann, firma Mischeles și fiu, Hermann Agatzstein, David Seinfeld, I. Grinberg și H. Wendel pentru contrabandă vamală.

S'a prezentat din partea Ministerului de Finanțe dl avocat E. Rădulescu, iar din partea intimaiilor dl avocat Dongorozi.

S'a ascultat raportul făcut în cauză de dl Consilier Dr. Al. Nicolau.

Dl avocat Rădulescu dezvoltă motivele de recurs și cere admiterea recursului, iar dl avocat Dongorozi combatte aceste motive și cere respingerea recursului.

Curtea deliberând, având în vedere sentința Tribunalului Cernăuți No. 580/II—1923 prin care s'au admis apelurile făcute de: Taube Falkmann, firma Mischeles și fiu, Hermann Agatzstein, David Seinfeld, I. Grinberg și H. Wendel comercianți din Cernăuți, contra deciziei direcțiunii generale a vămilor No. 149.145 din Octombrie 20 anul 1923 aprobativă a procesului verbal No. 4651 din 14 Septembrie 1923, prin care susnumiții au fost condamnați la o amendă de 372.563 lei și la plata taxelor vamale pentru faptul de tentativă de contrabandă încercată la punctul vamal Găgore Ghica Vodă, conform art. 1923 a legii generale a vămilor, constând în acea că au căutat prin coruperea și mituirea funcționarilor vamali, să introducă în țară un cufăr cu marfă de manufactură fără a plăti taxele legale aferente, contrabanda neputând fi săvârșită în rezultatul final din cauza denunțului făcut de funcționarul vamal, pe care ei voiau a mitui și deci a descoperirii faptului la timp, împedându-se astfel sustragerea dela plata taxelor.

Având în vedere că Tribunalul Cernăuți în anularea procesului verbal de contrabandă, s'a bazat pe considerațiunea că un asemenea fapt nu constituie o tentativă de contrabandă de oarece, zice Tribunalul în speță „funcționarul neprimind paralele pentru sine fără a le depune urmând să se achite de datoria pentru care a fost mituit nu există aici decât o tentativă de mituire a unui funcționar dar nici cum tentativă de contrabandă, iar ca chestiune de fapt, mai adogă instanța de fond, nu s'ar constata vre'un raport direct, vre'un mandat între H. Wendel mituitorul și ceilalți apelanți, dânsul fiind un terțiu necunoscut.

Având în vedere că Ministerul de Finanțe, respectiv procuratura de finanțe din Cernăuți, invocă ca motiv de recurs, reoua calificarea a faptului și violarea legii vămilor, întrucât există, în cazul de față, o tentativă de contrabandă bine caracterizată.

Având în vedere că chestiunea care urmează a fi examinată de această instanță, este aceea de a se ști, dacă din punct de vedere juridic, există tentativă de contrabandă, atunci când marfa suspectă aflându-se în biroul vamal și fiind nedeclarată, s'a oferit de către cel însărcinat cu taxarea mărfii, pentru a nu se face declarațiune legală exactă conform caracterului și naturii mărfii, sustrăgându-se astfel în mod fraudulos dela plata taxelor vamale, la care acea marfă era supusă, putând-o astfel intro-

duce în țară în mod ilegal și ilicit.

Considerând, că prin art. 92 din legea vamală se pedepsește tentativa sau încercarea în această materie, făcută, fie în scopul de a nu se plăti drepturile cuvenite fiscului, sau de a se încălca o prohibițiune, fie numai spre a se înlăura îndeplinirea unei formalități.

Având în vedere că elementul ilegal constitutiv și indispensabil al tentativei unei infracțiuni îl formează începutul de execuție al acelei infracțiuni, care s'ar fi curmat din împrejurări independente de voința autorului; adică manifestarea sau exteriorizarea intenției sau rezoluțiunii autorului, de a comite infracțiunea, prin acte materiale care să constituie un început de execuție al acelei infracțiuni; Că ceea ce caracterizează actele de execuție, d'osbindu-le de actele de preparație, este faptul că, prin cele din urmă se ține direct și imediat la îndeplinirea infracțiunii astfel cum a definit legea, pe când din contra, actele preparatorii nu au o relațiune necesară, nici chiar directă cu un delict terminat. Aceste din urmă acte, deși fiind la săvârșirea delictului, sunt încă departate de delict, îl anunță, dar nu îl realizează, pe cât timp actele de execuție sunt acelea care consistă în executarea delictului chiar, adică acele acte care contribuie în mod direct, real și efectiv la îndeplinirea infracțiunii fiind adequate acestora.

Considerând că constituie o tentativă faptul de a corupe sau insista pentru coruperea unui funcționar relativ la atribuțiunile sale legale oferindu-i sau remițându-i sume de bani, tocmai în intențiunea, scopul și destinațiunea de a face pe acesta a nu-și îndeplini îndatoririle sale legale, putând astfel, cumpărătorul reuși a reacționa ilicit; adică susțregându-se în mod fraudulos dela plata taxelor;

Căci, în ed. văr, atunci când o persoană mituște pe un funcționar vamal competent, chemat, tocmai prin misiunea sa, se constată îndeplinirea din partea persoanei mituitoare a obligațiilor impuse de lege cu ocaziunea importului unei mărfi dându-i caracter de autenticitate, intenția și voința părții mituitoare de a săvârși infracțiunea este bine materializată și exteriorizată prin acte de execuție, în raport direct și efectiv cu contrabanda ce urmărește a comite, iar nu prin simple acte preparatorii, fără nici o legătură, căci prin modul său de a procedea mituitorul căuta tocmai să evite descoperirea acelei contrabanda ce ține de a consuma, sustrăgându-se în modul acesta fraudulos dela plata taxelor legale datorite Statului. Or deși este adevărat că, în speță, faptul de a nu plăti taxele vamale nu a reușit și deci rezultatul urmărit de infractor nu și-a produs rezultatul dorit și vizat de dânsul, ceea ce însă s'a întâmplat din cauze independente de voința sa, anume din împrejurarea că denunțarea faptului a avut loc îndată către șefii ierarhici din partea funcționarului în persoana cărui se exercitase mituirea. În că, dacă ipotetic am presupune că funcționarul vamal ar fi păstrat tăcerea, acceptând de o fi mituit, marfa este din vamă îndemnă, adică fără plata taxelor legale ce se datorau și deci contrabanda ar fi fost astfel săvârșită, iar nu numai încercată, cum este în speță; astfel că, îndeosebi, actul comis de mituitorul nu se poate zice, cum s'a pretins, că ar fi un simplu act preparator, preliminar, indirect și fără nici un raport efectiv și adequat cu infracțiunea (contrabanda) ce voia a săvârși; așa dar, este evi-

dent, juridicește că faptul mituitorului constituie un act de execuție care duce la realizarea contrabandei.

Având în vedere că s'a stabilit în fapt, de instanța de fond, mituirea de către reprezentantul Casei Comerciale Mises et fil Cernăuși a funcțiunii însărcinat cu constatarea îndeplinirii formalităților vamale; adevărat a comiteri din partea prepusului Casei Mises a unor acte efective și reale, fiind imediat și direct la executarea infracțiunii vamale, prin înlăturarea frauduloasă a obligațiilor legale și sustragerea ilicită de la plata taxelor; că însă, această infracțiune nu a fost realizată grație unei circumstanțe fortuite și anume aceea că agentul vamal a denunțat pe făptuitor;

Prin urmare, în condițiile expuse mai sus, fapta săvârșită de ințeles, prin intermediul lui H. Wender, constituind o tentativă de contrabandă și ca atare ne fiind bine și juridic calificată de instanța de fond, motivul de recurs este fondat urmând a fi admis;

Având în vedere, în ce privește chestiunea inexistenței raportului între mituitorul H. Wender și ceilalți apelanți, că se constată din însuși recunoșterea Casei Mises că dănsul, H. Wender, fusese însărcinat cu vămuirea și ridicarea mărfii — obiect al contrabandei — în afară de aceasta, în speță, fiind vorba de o contrabandă, forța probantă și valoarea legală a procesului verbal constatator rămânând întru totul neputând fi combătută de cât prin înscrisura în fals, potrivit dispozițiilor art. 215 Legea Vamală.

Pentru aceste motive Curtea în numele Legii, admite recursul, desființând sentința No. Bc. IV. 580—25 din 23 Noiembrie 1923 a Tribunalului Cernăuși și trimite cauza aceluiaș Tribunal spre o nouă dezbateră și judecată.

Dată și citită în ședință publică azi 5 Martie 1924.

INFORMAȚIUNI

Examenul de Capacitate pentru magistrați

Conform art. 79. și urm. din legea de organizare judecătorească la 1 Decembrie curent au început examenele de capacitate pentru magistrați în orașele *București, Cluj, Iași și Cernăuși*. În ce privește finerea acestor examene la București și Cluj suntem în posesiunea următoarelor informațiuni pozitive:

București: Comisiunea este alcătuită din dnil:

P. Haglopol, prim-președ. Curtea de Apel, Ilfov, președinte.
Ion Papp, președinte la Curtea de Apel, Cluj
G. Bagdad, consilier la Curtea de Apel, Ilfov
Iulian Teodorescu, profesor la Universitatea, București
Al. Cerban, prof. la Universitatea, București

membrii.

Din 321 candidați înscriși s'au prezentat la examen 247, care au fost împărșiți în cinci serii. S'a isprăvit abia cu examenul în scris la prima serie de 47 candidați, dintre cari au reușit următorii 25 în ordine alfabetică:

1. Antonini Mircea	14. Marinescu Gh.
2. Antonade Nicolae	15. Mihalescu Sf. Ștefan
3. Anastasescu N. Ion	16. Nicolaescu Octavian
4. Boeru Teodor	17. Potârcă N. Const.
5. Bărăscu N. Vasile	18. Pulopulo Dim.
6. Bobeș G. Mircea	19. Răznovanu Gh. Ion
7. Cerban Al. Gh.	20. Radvan T. Ion
8. Duma N. C.	21. Radulescu Demostene
9. Drăgănescu Paul	22. Stroe A. Ion
10. Demetrescu A. Vasile	23. Ștefănescu Leonie
11. Ionescu I. Const.	24. Udrea P. Arion
12. Minculescu Al.	25. Vioreșcu N. Const.
13. Măngiurea St.	

Cluj. Comisiunea este alcătuită din dnil:

Pompei Micșă, prim-președ. Curtea de Apel, Cluj, președinte.

Vasile Dimitriu, profesor la Universitatea din Cluj

Camil Negrea, prof. la Universitatea din Cluj

Traian Pop, prof. la Universitatea din Cluj

C. Plasara, prof. la Universitatea, București

membrii.

Din 95 candidați înscriși, s'au prezentat la examen 74, care au fost împărșiți în două serii. S'a isprăvit cu examenul înscriș pentru ambele serii. Au fost respinși 15, reușind următorii 56 în ordine alfabetică:

1. Aldulean B. Nic.	29. Miclea Silviu
2. Anastasescu C. Marius	30. Molsil Octavian
3. Bălăcescu D. Dtru	31. Moldovan Sebîn
4. Bodor Iosif	32. Pană Const.
5. Bogdan Filimon	33. Pană E. Ion
6. Botez Dumitru	34. Pănoiu P. Petre
7. Constantiniescu G. A.	35. Papadopol I. Ion
8. Constantiniescu G. P.	36. Paraschivescu V. Victor
9. Coza Vasile	37. Paslia Const.
10. Creangă I.	38. Paslia Vasile
11. Curelea I. Gh.	39. Pop Visarion
12. Dăniulescu Aurel	40. Pope Ioan
13. Dimitriu G. Gheorghe	41. Popescu I. Ion
14. Dimitriu M. C. Const.	42. Popescu D. Ion
15. Driscu Gheorghe	43. Popisliu Ion
16. Faurescu I. Toma	44. Răbagla Victor
17. Filipescu Ricard	45. Racotă Ovidiu
18. Orlorghiu D. Ion	46. Saragca Zentfir
19. Ghelle Ion	47. Severineanu I. Ion
20. Greffens Al. Gh.	48. Simonca Emil
21. Origoriu M.	49. Son Al. Const năin
22. Horga Vasile	50. Stamallade Vasile
23. Hovanyi Iosif	51. Stroia Dumitru
24. Huzun Dumitru	52. Vărnay Gheorghe
25. Ionescu Grigore	53. Vasváry Alexandru
26. Lungulescu N. Ilie	54. Vasiliu Th. Ioan
27. Marath Iosif	55. Vulpescu Constantin
28. Merișor M. Const.	56. Vulpe E. Const.

Aproape toatălata candidaților ce s'au prezentat la acest examen sunt magistrați în funcțiune și puțin notari de senat din Ardeal.

Examenul oral începe la Cluj imediat după vacanța Crăciunului, iar cei înscriși cu serii la II, III, IV și V va continua în București cu începere de la 30 Ianuarie 1925.

Este aproape sigur că legea va fi interpretată în sensul că în luna Mai viitor se va ține un nou examen de capacitate la care vor avea drept să se prezinte din nou, candidații respinși acum deoarece acest nou examen se ține în termen de un an de la promulgarea legii. (Art. 86, 95).

Iată subiectele probelor scrise propuse candidaților din ambele serii care s'au prezentat la Cluj.

Seria I. Proba teoretică. *Condițiunea rezolutorie tăcută în contractele civile și comerciale (drept comparat).*

Proba practică. *Se va redacta sentință cu motivare în următoarea speță:*

Ion Țaran, directorul unui orfelinat din Transilvania tratu cu afecțiune pe Gabriela Todescu, orfană de 15 ani, elevă în institut, care făcea și serviciul în biroul său administrativ din interorul orfelinatului.

Directorul, după ce a dobândit încrederea fetiței, la 15 Mai 1924 a abuzat (coabitat) de ea. Aceasta a repetat-o între 1 Iunie—10 August 1924 încă în alte trei ocaziuni.

Apoi la 10 Septembrie și-a adus și un prieten al său, care abuzând și el de fetiță, a înfocat-o cu o boală venerică. Fetița în disperare s'a sinucis.

Seria II. Proba teoretică: *Dovoluțiunea succesorială ab intestat în lipsa descendenților după dreptul civil român și cel local.*

Proba practică: *Se va redacta sentință cu motivare asupra următoarei spețe:*

Gheorghe Boar trage din Cluj în 1 Iulie 1924 o poliță în valoare de 10.000 lei cu scadența la 1 Octombrie a. e. în beneficiul lui Aristide Ciolan asupra lui Ștan Bolovan din București, Str. Domnească No. 51, care o accepta.

Aristide Ciolan girează polița lui Dan Crănic; iar acesta lui Vlad Bravul. La scadență polița nefiind plătită, ultimul posesor o prezintă spre a fi protestată. Din actul de protest nu rezultă însă că s'a făcut somațiune de plată acceptantului.

Vlad Bravul exercită recursul cumulativ contra tuturor coobligatilor, care se împotrivesc la plată.

LEGE

PENTRU

REGLEMENTAREA PORTULUI ȘI VÂNZĂRII ARMELOR

CAP. I.

§ 1. Dispozițiuni generale

Art. 1. — Posedarea, portul și vânzarea armelor, precum și munițiilor sunt permise numai în cazurile și condițiunile stabilite prin legea de față.

Art. 2. — Armele, prin natura lor, sunt:

a) Arme albe de lătere, împungere sau lovire: săbii, balonete, șisuri, spade, pumnale, boxuri, casteuri și altele asemănătoare;

b) Arme de foc: revolvere, pistoale, carabine, puști, puști-mitralliere, mitralliere, aruncătoare de mine și altele asemenea;

c) Arme ascunse sunt armele de foc sau albe, închise în bastoane, cutii sau țevi, astfel încât existența lor să nu poată fi bănuită.

Se consideră munițiuni, în sensul legii de față, pulbera și proiectilele necesare întrebuințării armelor de foc de sub art. 2, lit. b.

Art. 3. — Armele de foc ghintuite și armele albe, de tipul armelor militare, române sau străine, nu pot fi cumpărate sau purtate de particulari.

Posedarea lor se poate acorda, conform prevederilor legii de față, dacă sunt suveniruri de familie sau au fost primite ca arme de onoare, sau sunt amintiri din războiul la care posesorul a luat parte și sunt păstrate în panoplii.

Aceste arme nu pot fi puse în comerț decât cu autorizarea Ministerului de Război și numai pentru uzul militarilor.

Armele, albe sau de foc, cunoscute sub numele de arme obișnuite, ca: revolvere, pistoale, puști de vânătoare, arme zise de salon, de panoplii, etc., pumnale, boxuri, etc., pot fi puse în comerț fără autorizare prealabilă, însă nu pot fi posedate sau purtate decât în condițiunile stabilite mai jos.

Art. 4. — Armele ascunse, grămatele, explozibilele, precum și gazele asfixiante sunt cu desăvârșire interzise.

CAP. II.

Autorizarea de a poseda și purta arme

§ 1. Autorizarea de a poseda arme

Art. 5. — Orice persoană majoră poate obține autorizare de a poseda arme, de foc sau albe, în domiciliul său în condițiunile stabilite de legea de față.

Autorizarea de a poseda arme nu implică și pe aceea de a le purta.

Minorii pot fi autorizați, după cererea părinților sau tutorelui, de a poseda arme în cazurile anume determinate de lege și în nici un caz revolvere, afară de cele dobândite prin succesiune, cari însă vor rămâne în păstrarea părinților sau tutorelui până la majorat.

Art. 6. — Autorizarea de a poseda arme se va constata printr'un permis special, în care se va specifica numele și domiciliul persoanei, precum și numărul și felul armelor autorizate.

Fiecare permis va purta un număr de ordine precum și data când a fost liberat.

Modelul permisului va fi stabilit prin regulamentul de aplicare al acestei legi.

Această autorizare va fi dată de prefectul județului, iar în orașele cu prefectură de poliție, de prefectul poliției.

Art. 7. — Cererea pentru obținerea autorizației va fi motivată și va arăta felul armei și cantitatea de munițiuni; ea va fi însoțită de un certificat în care se va atesta, pe răspunderea celui care l-a liberat, că solicitatorul prezintă garanții reale de bună purtare și moralitate.

Certificatul va fi liberat de autoritatea locului în care solicitatorul a locuit mai mult în cursul anului în care face cererea.

Aceste autorități sunt:

a) În comunele rurale notarul comunei;

b) În comunele urbane șeful poliției locale.

Art. 8. — Autoritățile cari eliberează permise le vor trece într'un registru special, în ordinea eliberării lor.

Liste de aceste permise vor fi comunicate lunar comandamentului garnizoanei respective, direcției siguranței generale și parchetului locului.

Prefectura județului este îndatorată a încunoștința de îndată pe șefii poliției și pe notarii de permisele ce liberează.

Art. 9. — Șeful parchetului tribunalului și comandantul garnizoanei orașului de reședință al județului au dreptul a semnala prefectului județului persoanele, comunele sau regiunile cari, în interesul ordinii publice din județ, nu trebuie să obțină permise.

În acest caz autorizările nu se pot da decât cu aprobarea ministrului de interne.

Art. 10. — În teritoriile supuse regimului stării de asediu aplicarea dispozițiunilor acestei legi se va

face de comandamentele militare.

Art. 11. — Permisul de a poseda arme dă dreptul celui ce l-a obținut de a păstra în domiciliul său armele pentru cari a obținut autorizarea, precum și de a le întrebuința în cazurile permise de lege, însă numai în teteriorul împrejurării aceluși domiciliu.

Art. 12. — Societățile de tir recunoscute și autorizate de a funcționa conform legilor țării, pot obține permisul de a poseda un număr de arme, după nevoile apreciate de autorități spre a servi la exercițiile membrilor lor, însă numai în localurile societăților destinate anume pentru aceasta și sub a lor răspundere.

Art. 13. — Sub nici un cuvânt nu se pot libera permise de a poseda arme acelora pentru cari motive temeinice, în interesul ordinii și siguranței, publice, s'ar opune și ar fi presupuși că vor face o rea întrebuințare.

§ 2. Autorizarea de a purta arme

Art. 14. — Autorizarea de a purta arme se va acorda în cazuri justificate apreciate de autoritatea competente.

Art. 15. — Autoritățile competente de a de autorizare pentru port de arme sunt cele prevăzute la art. 6 din lege, cari sunt supuse îndatoririlor dela art. 8

Autorizarea de a purta arme se va constata printr'un permis special, în care se va specifica numele și domiciliul persoanei, precum și numărul și felul armelor autorizate.

Fiecare permis va purta un număr de ordine, precum și data când a fost liberat.

Modelul permisului va fi stabilit prin regulamentul de aplicare al acestei legi.

Art. 16. — Cererea de liberarea permisului de a purta arme va fi motivală, arătând împrejurările cari o justifică.

Cererea va fi însoțită de următoarele acte:

a) Un certificat de bună purtare și moralitate liberat în comunele rurale de notar, iar în cele urbane de șeful poliției locale pe a lor răspundere.

Certificatul va fi liberat de autoritatea locului în care solicitatorul a locuit mai mult în cursul anului în care face cererea;

b) Un certificat liberat de grefa tribunalului județului, doveditor că nu au fost condamnați la închisoare pentru crimă sau delict;

c) Copie de pe permisul de a poseda armă, dacă are un astfel de permis,

Autorizarea de a purta armă implică și pe aceea de a o poseda.

Art. 17. — Nu se poate da autorizare de a purta armă:

a) Celor cari au fost condamnați la închisoare pentru crimă sau delict infamante, precum și celor pentru cari motive temeinice, în interesul ordinii și

siguranței publice, se opun la aceasta și cari ar putea fi presupuși că vor face o rea întrebuințare a armelor;

b) Minorilor li se poate da autorizare, numai după cererea părinților sau tuturilor lor și în nici un caz pentru revolver.

Art. 18. — Permisul de a purta arme nu dă dreptul celui ce îl posedă de a purta arma la întruniri publice, în localuri de alegeri, în localurile autorităților publice, sau în orice adunare.

Art. 19. — Garzi comunale, administratorii de moși, păzitorii de livezi, vii și țărani, pădurarii, cum păzitori de vite, de fabrici, depozite, etc., considerați sau nu ca agenți de poliție, se vor supune normelor stabilite pentru particulari, cu excepțunea că durata permisului este mărginită la timpul cât va ține recolta pășunatul sau serviciul.

Aceste permise se eliberează pe numele patronului, cu arătarea serviciului la care sunt destinate. Acela căroro patronul le va încredința armele, nu vor avea drept a le purta decât în limitele sau întinderea proprietății pentru care sunt angajați.

Societățile constituite și autorizate a funcționa în vederea asigurării bazei vor fi supuse la aceleași formalități ca și particularii pentru obținerea permiselor oamenilor de serviciu.

§ 3. Durata permiselor și taxe

Art. 20. — Durata permiselor de a poseda și și purta arme este nelimitată, însă supusă restricțiilor din prezenta lege.

Art. 21. — Permisul de a poseda arme precum și de a le purta este supus taxelor ce se vor prevedea în regulamentul de aplicare al legii.

Aceste taxe nu ating taxele prevăzute în legea pentru protecția vânătorului și reglementarea vânătoarei, cari rămân în vigoare.

În viitor aceste din urmă taxe pot fi suprimate, reduce ori sporite printr'un jurnal al consiliului de miniștri.

§ 4. Retragerea autorizărilor de a poseda sau purta arme

Art. 22. — Permisul de a poseda sau de a purta arme poate fi retras de autoritatea care l-a eliberat:

a) Când cel care îl posedă cade într'unul din cazurile în cari nu se pot acorda permise;

b) Când se dovedește în urmă că titularul lui este un element de dezordine sau că face abuz de arme.

Ministerul de Interne în anumite împrejurări, când nevoia siguranței generale și a ordinii publice o cere, poate suspenda și chiar anula permisele de a poseda și purta arme dintr'o anumită regiune a țării și obliga pe posesorii lor să depună armele la prefectura județului, sub luare de dovadă, de unde vor fi liberate

după ce Ministerul va găsi că au încetat cauzele cari provocase măsura.

În dovadă se va stabili identitatea armei și starea ei.

Cel cari nu vor depune armele în termenul și la depozitul stabilit, vor fi pedepsiți cu maximumul închisoarei prevăzută la art. 32 și cu confiscarea armei.

§ 5. Persoanelor dispensate de autorizare

Art. 23. — a) Membrii Casei Regale;

b) Membrii corpului diplomatic străin sunt scutiți de îndatorirea de a avea permis pentru posedarea sau purtul de arme obișnuite și de vânatoare, însă numai pe baza reciprocității.

Art. 24. — Pot poseda și purta arme albe și de foc fără autorizare:

1. Militarii sub arme sau în serviciu comandat, în condițiile legilor și regulamentelor militare;

2. Ofițerii de poliție judiciară, prevăzuți de codul de procedură penală și de legea judecătorilor de ocoale, agenții forței publice, ofițerii și agenții de poliție și ai siguranței Statului, precum și agenții prevăzuți de alte legi speciale, cari după acele legi au obligațiunea de a purta arme;

3. Ofițerii de rezervă pot să posede fără autorizațiune armele ce sunt obligați a avea de legile și regulamentele militare. Ei nu vor putea purta însă aceste arme în afară de serviciul militar, decât conformându-se dispozițiilor din această lege.

Dispensa de autorizare de a purta arme pentru categoriile de persoane dela punctele 1 și 2 nu se referă decât la armele impuse de serviciu și regulamentele militare.

Pentru orice alte arme ei sunt supuși ca și particularii, dispozițiilor legii de față.

Art. 25. — Ofițerii și agenții de poliție a căror înarmare nu cade în sarcina Statului, își vor procura arme de comerț, pe baza unei autorizări date de direcțiunea poliției și siguranței generale, prefectii de poliție și prefectii de județ, fără îndeplinirea formalităților cerute pentru particulari.

Aceste autorizări se vor trece într'un registru ținut de autoritatea care le-a liberat; iar în timp de stare de asediu, lista cu numele celor înarmați de autorități se va comunica și comandamentului corpului de armată respectiv.

CAP. III.

Armele de vânatoare

Art. 26. — Civili și militarii cari cer permise pentru a purta arme de vânatoare sunt îndatorați a se conforma atât dispozițiilor prezentei legi cât și legii pentru protecțiunea vânatului și reglementarea vânatoarei.

Pentru acordarea permisului de a purta arme de

vânatoare se va cere, pe lângă formalitățile din prezenta lege, și autorizația inspectorului de vânatoare.

Permisul de a poseda și purta arme de vânatoare implică și dreptul de a-și procura munițiile necesare pentru utilizarea acestor arme.

Art. 27. — Prin derogare dela dispozițiunile art. 3 din prezenta lege, se pot da autorizațiuni persoanelor cunoscute că se ocup cu vânatoarea și cari posedă permis de a purta arme de vânatoare, să-și procure și să poarte și arme ghintuite speciale pentru vânatoare.

Acuesta permisiune nu se va da decât persoanelor cari vor avea un aviz favorabil al unei asociațiuni vânătorești din care face parte și care societate în momentul promulgării acestei legi existia și era recunoscută, sau a unei societăți care face parte din „Uniunea generală a vânătorilor din România”.

De aceeaș excepțiune se vor bucura și societățile de tir, pentru numărul de arme necesare exercițiului membrilor lor.

Art. 28. — Militarii de toate gradele sunt supuși obligațiunii legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânatoarei, când voiesc a exercita vânatoarea.

CAP. IV.

Comerțul cu arme

Art. 29. — Nici un comerciant nu va putea începe vânzarea armelor în magazinul său până ce nu va viza, la autoritatea polițienească a locului, registrul în care el va trece toate armele ce le va vinde, numele cumpărătorilor, precum și numărul permisului de a poseda sau purta armă și numărul autorizației.

Vânzarea armelor se va face numai persoanelor cari posedă sau poarta arme, eliberate de autoritatea competente.

Comercianții nu vor putea vinde titularilor de permise pentru a poseda sau purta arme de cât numărul de arme și cantitățile de munițiuni prevăzute în autorizațiile speciale liberate de prefectii cari au dat acele permise.

Aceste autorizări vor fi reținute de comercianți și prezentate prefectului respectiv odată cu situațiunea de care se vorberște mai jos.

Comercianții sunt obligați a înainta anual comandamentului corpului de armată și prefectului de județ sau de poliție, unde există acesta din urmă, pe teritoriul căruia locuiesc, o situațiune exactă, care să cuprindă:

a) Numărul, cantitatea și felul armelor și munițiilor aflate în magazinul sau la începutul anului

b) Numărul cantitatea și felul armelor și munițiilor vândute în cursul anului, cu arătarea numelor și domiciliului cumpărătorilor;

c) Numărul cantitatea și felul armelor și munițiilor introduse în cursul anului în magazinul său;

d) Situațiunea la finele anului.

Comandamentul corpului de armată va trimite copie depe această situație direcțiunii superioare a armamentului din Ministerul de Război.

La punerea în aplicare a legii, comercianții de arme vor avea un termen de trei luni dela promulgare, spre a se conforma dispozițiilor de mai sus.

Art. 30. — Armele de foc sau albe, permise în comerț nu vor putea fi introduse în țară decât de comercianții de asemenea arme.

Membrii societăților de vânătoare afiliate la „Uniunea generală a vânătorilor“, cari vor fi obținut permisul de a purta arme de vânătoare, vor putea introduce atari arme în țară, pentru uzul lor personal, după ce vor obține o autorizare dela direcția vânătoarei din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Armele ascunse nu pot fi introduse în țară sub nici un motiv.

Art. 31. — Comerciantul care nu se va conforma dispozițiilor de mai sus, sau care va prezenta situațiuni inexacte sau false, va fi condamnat de la 6 luni — 2 ani închisoare și la amendă dela 10.000—50.000 lei, iar în caz de recidivă și cu interzicerea de a mai vinde arme.

CAP. V

Sancțiuni și competența instanțelor de judecată

§ 1. Sancțiuni

Art. 32. — Acel în al cărui domiciliu se va găsi arme fără a avea permisul de a le poseda; acel care având permis de a poseda armă, se va găsi cu armă asupra sa în afară de domiciliul său, precum și acel care, neavând permis de a purta armă, se va găsi cu armă asupra sa în orice loc, vor fi pedepsiți cu amendă dela 5000—20.000 lei.

Această pedeapsă se va aplica și în caz când permisul nu mai era valabil.

Se va aplica maximul pedepsei de mai sus în următoarele cazuri:

a) Dacă, având sau nu permis, individul s'a găsit purtând armă la o întrunire publică, în localul de alegeri sau al unei autorități publice;

b) Când cel care nu are permis de a poseda sau purta arme a fost condamnat pentru delict contra persoanei, săvârșite cu violență sau pentru violență și rezistență față de autoritate, sau se află sub urmărirea autorităților, pentru atari fapte, ori s'a găsit noaptea într'o locuință sau dependințele ei, unde s'a introdus fără voia stăpânului;

c) Când arma găsită asupra inculpatului va fi una din cele arătate la art. 1;

d) Acel care, după ce a fost condamnat printr'o hotărîre irevocabilă pentru vreuna din infracțiunile prevăzute de aliniatele precedente, săvârșește din nou o infracțiune pedepsită de această lege, va fi

condamnat cu închisoare dela 2—6 luni și cu o amendă dela 20.000—30.000 lei.

În toate cazurile prevăzute de acest articol, judecătorii vor dispune și confiscarea armei.

Art. 33. — Cel ce, având autorizație de a poseda sau purta armă, a lăsat ca arma să ajungă în mâna unei persoane ce nu are autorizațiune sau a unui minor sub 18 ani, se va pedepsi cu amendă dela 1000—5000 lei.

Aceeaș pedeapsă se va aplica și acelui care ar da autorizațiunea sa.

Dacă armele aparținând societăților de tir prevăzute în art. 12 au fost găsite în afară de localul acestor societăți, în mâna unei persoane ce nu are autorizațiune sau a unui minor sub 18 ani, societățile se vor pedepsi cu amendă civilă dela 10.000—30.000 lei.

Art. 34. — Acei însărcinați cu eliberarea certificatelor prevăzute la art. 6, 7, 15 și 16, vor fi pedepsiți cu amendă dela 5000—20.000 lei și, în caz de recidivă, cu închisoarea dela 1 lună la 6 luni, când se va constata că au eliberat certificate ne-sincere.

§ 2. Competința instanțelor de judecată

Art. 35. — Infracțiunile prevăzute în această lege sunt de competența judecătorilor de ocol, cari vor judeca fără drept de opozițiune, dar cu drept de apel la tribunal în termen de 10 zile libere dela comunicarea cărții de judecată, când a fost pronunțată în lipsă, și dela pronunțare, când inculpatul a fost față.

Art. 36. — Tribunalul va pronunța hotărîrea fără drept de opoziție, însă cu drept de recurs în Casație în termen de 10 zile.

CAP. VI

Dispozițiuni transitorii și finale

Art. 37. — Persoanele cari, la data promulgării legii de față, vor poseda arme, cu sau fără autorizare, sunt obligate ca, în termen de trei luni dela promulgarea legii, să le declare autorităților locale: notarilor în comunele rurale și comisarilor de circumscripție în orașe, cerând permisul necesar. Declarația va cuprinde numărul și felul armelor, precum și justificarea cauzei pentru care voește a le păstra sau utiliza.

Aceste autorități sunt datoare a forma tablouri cu numele tuturor declarațiilor, pe cari le vor înainta prefecturilor de județ sau de poliție, arătând în dreptul fiecărei persoane părerea sa, dacă trebuie să l-se dea sau să reînnoască permisul.

Autoritățile în drept sunt obligate a se pronunța în termen de 3 luni asupra tuturor cererilor.

La expirarea acestui termen se va face cunoscut primăriilor și secțiunilor de poliție rezultatul celor hotărîți și un tablou cuprinzând numele tuturor ace

lora cărora li s'a respins cererea va fi afișat la ușa ftecărei primării sau secțiunii de poliție. Data afișării se va constata prin proces-verbal.

Art. 38. — Cei nemulțumiți de hotărîrea autorității administrative au drept de apel la tribunalul civil, fără timbru în termen de o lună dela data afișării tabloului; au obligațiunea însă, ca odată cu apelul să depună și armele la secțiunea de jandarmi sau la cea polițienească, sub luare de dovadă, în care se va stabili identitatea armelor și starea lor. Apelurile cari nu vor însoțite de această dovadă vor fi declarate nule. În apel va fi citat și autoritatea care a dat hotărîrea.

Procedura se va face din oficiu și hotărîrea tribunalului va fi definitivă.

Această hotărîre se va comunica prefectului județului sau de poliție, în circumscripția cărui domiciliază apelantul.

În caz de admiterea apelului, arma se va libera de îndată proprietarului ei.

Art. 39. — Declarațiunea prevăzută de art. 37 de mai sus sunt obligate a o face și persoanele cari posedă arme de vânatoare cu sau fără permis.

Art. 40. — Acei cari n'au făcut apel, sau al căror apel a fost declarat nul pentru motivul arătat la art. 38, sunt datori a preda armele la autoritățile arătate în citatul articol, în termen de 15 zile dela respingerea cererii, a apelului sau a expirării termenului de apel.

Secțiunile de jandarmi și cele de poliție vor înainta prefecturilor respective aceste arme.

Proprietarii lor sunt în drept a le vinde, sub controlul prefecturii, comercianților de arme sau celor cari posed permise.

Cei ce nu se vor conforma acestei dispozițiuni vor fi pedepsiți conform art. 32 și li se vor confisca și armele.

Aceeaș pedeapsă precum și confiscarea armelor se va aplica și celor cari n'au făcut declarațiunile prevăzute la art. 37 și 39.

Art. 41. — Armele confiscate în baza legii de față vor fi înaintate depozitului de munițiuni al corpului de armată respectiv. De asemenea vor fi înaintate depozitului de munițiuni și armele confiscate în baza dispozițiunilor codului penal.

Ministerul de Răsboi nu va putea vinde nici într'un caz aceste arme la particulari, ci le va vinde la licitațiune numai comercianților de arme.

Acei cari vor fi făcut cunoscut autorităților existența unui depozit de arme ascunse sau cari vor fi denunțat persoanele ce posedă sau poartă arme fără autorizatiunea respectivă, vor avea dreptul la $\frac{1}{3}$ din prețul rezultat prin vânzarea la licitație a armelor confiscate în urma denunțului ce l-au făcut.

Art. 42. — Muzeele publice nu sunt supuse declarațiunii de mai sus.

Art. 43. — Toate permisele date în baza art. 37

și următorii se vor trece în registrul de autorizajuni.

Art. 44. — În termen de 6 luni dela promulgarea legii, prefectii de județ și prefectii de poliție vor înainta comandamentului garnizoanei orașului de reședinței și siguranței generale a Statului, tablouri de numărul persoanelor cari au fost autorizate a poseda arme, de acelea cari au dreptul de a purta arme, precum și de felul și numărul armelor ce au fost declarate și câte depuse. Aceste tablouri vor fi alcătuite de pe registrele respective.

Art. 45. — Orice dispozițiuni referitoare la regulamentul portului și vânzarea armelor, în timp de pace întreg teritoriul țării, sunt și rămân abrogate.

Se abrogă patenta imperială din Octomvrie 1852 în vigoare în Bucovina, precum și ordonanțele de aplicațiune a acestei patente.

Se abrogă deasemenea și legea No. 23 din 1882 în partea privitoare la portul armelor, precum și toate ordonanțele de aplicare.

Această lege s'a promulgat sub No. 4109—924 și publicat în Mon. Of. No. 281—924 și s'a adoptat cu unanimitate de una sută două voluri.

Lege

Art. 1. — Numirile și înaintările în grade și clase de funcțiuni aflate în serviciul Statului, vacante la depunerea în Parlament a prezentei legi și cari nu sunt în conformitate cu art. 34 și 66 din legea statutului funcționarilor publici sau cari ar deveni vacante în cursul anului 1925, nu se vor complectă decât în măsura organizării prin legea serviciului respectiv, în baza normelor ce se vor stabili prin viitoarea lege a armonizării funcțiilor și conform principiilor puse în acel statut.

Art. 2. — Orice numiri și înaintări făcute în contrazicere cu dispozițiile de mai sus vor fi anulate prin jurnal al Consiliului de Miniștri, în urma referatului ministrului respectiv sau celui de finanțe, bazat pe încheierea delegație permanentă a comisiei bugetare.

Cei ce au aplicat atari măsuri ilegale vor fi răspunzători și supuși pedepselor disciplinare.

Art. 3. — Până la armonizarea funcțiilor și salariilor se suspendă aplicarea aricărei legi de sporire a salariilor care nu a fost prevăzută în bugelul pe 1925 și care n'a fost nici în bugetele dela 1922—1923 încoace aplicată, iar sporul de salarii ce s'ar fi acordat în bugetul din 1925 unor categorii de funcționari pe baza unor legi votate dela 1 Ianuariei 1922 încoace vor fi ținute în socoteală la împărțirea primelor de scumpete ce se va da funcționarilor din fondul de 2 miliarde lei prevăzută în bugetul anului 1925, astfel că ei vor primi numai diferența până la prima ce li se cuvine după normele generale de distribuire a acelu fond.

Art. 4. — În limita economiilor rezultate din vacanțele bugetului pe 1925 se va face îmbunătățirea și armonizarea salariilor funcționarilor rămași în funcțiune.

Această lege s'a promulgat sub No. 4130—924 și a publicat în Mon. Of. No 281—924.